Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NĂM THỨ 31
Số 6050

Ngày thứ năm
19 Janv. 1939

Ngày 29
tháng 11 (Thiêu)
NĂM MẬU-DẦN

Lục tỉnh văn tân

COFAT

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Hoa bảo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vở cho ông Lâm-văn-Ngọc.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BẢO QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard, 57 — SAIGON

Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thép nói: 20.364

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌC

Thay mặt cho tờ báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
8, Rue Tronchet — PARIS (VIIIe)

GIÁ BÁO
Một năm.. 12$00
Sáu tháng. 6.50
Ba tháng.. 3.50
Mỗi số..... 0.04

HÌNH-LUẬT PHỔ-THÔNG

của PHAN-VĂN-THIẾT
Luật-khoa Cử-nhơn

VIII

NGOÀI tiền vụ đã định trong điều trước — tức là điều 475 — thì tùy theo cảnh ngộ, có thể kêu án tù trong ba ngày là nhiều hơn hết những người đánh xe hay cầm bánh xe bị tội vi-cảnh, những người bị phạm luật về xe hay thả vật chạy qua mau hay để không phải đường hay là về sự xe hay thả vật chở nặng qua giới hạn, về sự chắc chắn của những xe đưa bộ hành, sức nặng của nó, cách chở đồ của nó, số bộ hành được chở và sự vững vàng cho họ, những người bán đồ uống có trên trào; những người quăng đồ cùng và đồ dơ tâm bậy (điều 476 B.L.H. cảnh cải).

Sẽ phải tích-kỷ và nhập kho: 1° những bán-vật đang đánh có bạc, xỏ số, đã bày ra ngoài quan-lộ hay chỗ thị-tứ, cũng phải tích-kỷ và nhập kho tiền, đồ vật thực, hay đồ vật gì đã đưa ra đánh cuộc với con bạc trong trường-hợp ở điều 476. 2° đồ uống trên trào đã bắt được khi đương bán, đồ ăn phải đồ ra ngoài đường, 3° những truyền-đơn và hình trái nghịch với phong-tục, đồ ấy phải đem ra tiêu hủy hết, (điều 477 BLH có cảnh cải).

Phải luôn luôn phạt tù nhiều hơn hết là năm ngày những người đã kể trong điều 475 khi chúng tái-phạm.

Những người đã kể trong số thứ 5 điều ấy mà bắt được tái-phạm tới trước thì sẽ bị giới ra trước toà án trung-trị (toà tiểu-hình) và sẽ bị phạt tù từ sáu ngày tới một tháng và phạt vạ từ mười sáu quan tới hai trăm quan (điều 478 B.L.H. có cảnh cải).

III. Những việc phạm luật và tội vi-cảnh hạng thứ ba

Chiếu theo điều 479 của B.L.H có cảnh cải thì sẽ bị phạt vạ từ mười một quan cho tới mười lăm quan cho:

1° Những người nào ngoài những trường-hợp đã kể từ điều 435 cho tới điều 462, đã có tâm làm thiệt hại cho các đồ đóng sẵn thuộc về quyền sở-hữu của người ta.

2° Những người nào bỏi tài chúng nó đã cho những người điên hay hung tợn thả đi luông tuồng, hay là thả những súc thú độc trùng, hay là bỏi tài cho chạy quá mau hay đi không phải đường hay chỗ thái quá những xe cộ, ngựa, thú kéo, thú chở hay thú cỡi.

3° Những người nào đã làm sự thiệt hại như trên bỏi tài chúng nó dùng hay xài những khí giới mà không có để phòng hay vụng về vô ý, hay bỏi sự liệng đá hoặc những vật cứng khác.

4° Những người nào đã làm những sự thiệt hại như trên bỏi tài chúng nó để cho nhà cửa hay đền đài ra cũ, ra hư, không lo sửa hay là tu bổ, hay là bỏi tài chúng nó để đồ chuẩn đất hay là bỏi tài chúng nó đào đất hay làm những công việc khác trong hay gần mấy quan-lộ hay chỗ thị-tứ mà không có để phòng hay không có để đầu hiệu luật định hay thường dùng.

5° Khoản nầy bỉ thủ-tiêu bởi khoản thứ 9 của đạo luật ngày 27 Mars 1891.

6° Những người nào dung trai cùn hay để đo lường khác hơn đồ có đặt ra bởi những luật-lệ đương hành, những anh thợ bánh mì hay thịt quả hơn cân giá định theo phép hay có rao bảo trước cho công-chúng phải biết.

7° Khoản nầy đã bỏ rồi.

8° Những người nào là ơn sớm hay là chưới bới rầy tai hay trong lúc ban đêm, làm cho rối sự yên-tĩnh của thiên hạ, luôn cả những kẻ tùng-phạm của những người ấy nữa.

9° Khoản nầy bị thủ-tiêu bởi đạo-luật để ngày 29 Juillet 1881.

(Còn tiếp)

Lời bỏ cáo

cùng anh em sanh trường tại thành phố và trong tỉnh Cholon

Những người sanh trường ở cách lỉnh đều có lập hội Tương Tế, coi chúng ta chưa có. Bấy lâu chẳng ai lo tới, là vì phần nhiều anh em có bà con ở tại chỗ, rủi có sự chi xảy đến, đau đớn hay sáng phần thì cũng có bà con và anh em lo lấy. Nhưng phải ngại ai một việc có ít nhau là sự liên lạc có lẽ lâu mới nói giáp đoàn thể được. Có nhiều bạn than phiền rằng: chẳng học nhau một trường hết thuở nhỏ, những lớn lên gặp nhau chẳng nhớ, đối đãi với nhau một cách lánh đạm.

Lại nữa, có bạn thiết nhau, rủi có việc chi mà mình không hay đến, đâu cho mình người phải cùng quả ra vô tình. Những điều khuyết điểm đó, thông ta có thể chữa được ngày hay gần. Là phải có «Cholon Tương-tế hội».

Việc nầy tôi muốn xướng ra đã lâu ngày đối quan Đốc phủ sứ Lê-văn-Lưu, giáo-sư trường Cholon hồi hưu, mà chưa lo được, nay nhờ một nhóm anh em cùng tôi thảo sơ điều lệ để trình cho anh em buổi nhóm bàn sơ đặng cầu ban trợ sự tạm của «Cholon Tương-tế hội».

Xin anh em sanh trường tại Cholon ngụ tại Saigon—Cholon và các tỉnh tăng thành cho chúng ta sớm có hội Tương-tế.

Người nào đồng ý kiến với chúng tôi và sẵng lòng vô hội, xin tuy theo chỗ ở viết thơ cho những bạn kế sau đây, đặng mời nhóm hội.

M.M. Toai-văn-Hiệp, Pharmacie Dakao, Saigon.
Kha-van-Duong, Chef du Bé Quartier, Cholon.
Nguyen-van-Ty, Secretaire principal des Travaux Publics, Saigon.

Lại cáo

NGUYỄN-VAN-TY
Secrétaire Ppal des Travaux Publics (Chambre de Commerce)
Saigon

Ông PHAN-VĂN-THIẾT
Cử-Nhân Luật-sư tiếp khách mỗi ngày tại số nhà
53 đường Aviateur Garros Saigon

Năm ngày đi viếng Lèo-ha và Xiêm

Ngày 25 Décembre đúng 5 giờ sáng chiếc xe đò-ca của hãng Blanier chở lối 24 khách du-lịch ở Saigon lên đến Thudaumot và Kompong Sarvanne, Altopreu, Strung-Treng và Kratié. Còn như muốn đi Oubone thì có một chiếc bạc máy đưa qua phía bên kia sông Cửu-long-Giang lối nửa giờ.

Tại Pakse cuộc thương mãi rất phồn thịnh, các sản vật bên Xiêm đều do ngả Oubon, đường quân hạt số 10, hoặc do ngả sông Semouae mà nhập cảng vào.

Việt kiều ở tại xứ Lèo đều được biết đất luôn, nhờ có con đường 12 rất đẹp có lề ngoài làm đến áp nghiệp rất đông, vì đất đai ở đây rất phì nhiêu, nhất là ở các nguyên Belovens-Pakson.

Đoàn du lịch nghỉ tại Pakse mỗi đêm sáng bữa sau vô viếng quan công sứ và xin ngài một tờ thông hành tạm đáng qua viếng Oubon. Quan công-sứ Eazaoul là một vị quan trẻ tuổi rất siêng năng, lắt lỏng lo phần sự mỗi ngày mới mặc áo rượu trưa đã có ngài ngồi tại phòng văn rồi.

Khách du lịch đến Pakse được ngài tiếp đãi rất tử tế, ngài lại còn cho ông Nguyễn-văn-Thành thay đoàn du lịch chỉ dẫn trong cuộc hành trình, lâm lòng đại độ của ngài làm cho ai nấy thảy đều thám ơn.

Đi Oubon qua 30 rồi xe chạy đầu lối ba chục cây số thì bắt địa phân Lèo lối đây có nhà Douane đón xét đó hành khách, chạy thêm tôi 60

(Còn tiếp trường sau)

MỘT THÀM KỊCH LƯU-HÌ YẾT VỪA XẢY RA TẠI BỐT QUẬN NHÌ

Thầy đội Nguyễn-hữu-Bình dùng dao concnô đâm vợ thầy đội Quách-văn-Thôm ngay chớn thùy

Đêm hôm qua vào 9 giờ, tại bốt quận nhì, trước mặt đông đủ cơ binh, có sẵy ra một thảm kịch lưu huyết rất ghê gớm.

Nguyên, số đi thảm kịch nầy xảy ra là tại đầu đuôi một câu chuyện thọc mét ra.

Thầy đội Nguyễn-hữu-Bình đùng dao concnô cho đâm cô Ngưu Thị Nọ, 35 tuổi là vợ của thầy đội Quách-văn-Thom cũng làm ở bốt quan nhì, ngay chớn thùy máu ra linh láng.

Liền sau đó thì Nọ được chở vô nhà thương Cho rẫy cấp cứu.

Vì gần đây thầy đội Bình bỏ ăng sắp bốt rầy, vì cô người cho bằng bắt cung lắc sau nầy thầy hay chơi bời lớn sách, thường hay bề trả phải sự lạm.

Bù quở phải thầy đội Bình vô nhà sự nghỉ không biết sao lại xách mét thọt mình, sau rồi thầy đã quyết cho vợ chồng thầy đội Thom chớ không ai vào đây.

Thay mặc liền vào sau vô cùng cô cho vợ chồng thầy đội Thom lại đến nơi vợ thầy cho tôi trăng đến.

Bởi vậy giờ mới trên 2 hồi đến tế qua đã trước mặt ông cò Borel và sau đó cuối sông, ông có en khuyên giải cho hòa đang.

Trước khi ra về, cô lẽ vì sự giận không thể dằn được, thầy đội Bình lên rút dao nhảy tới đâm thầy đội Thom, may sao thầy đội nè trang chạy vô khỏi. Anh em trong bốt nhẩy ra tình ông đội tính và khuyên can. Bởi ngày đội Bình lại quay dao nhảy tới đâm vợ thầy đội Thom.

Hiện giờ nói vụ con đang làm sao-kết.

Nét Mực thừa

Lập hãng bảo-kê lời hứa....

Mấy năm về trước, Sóc tôi có nghe chưng như ở xứ nào đó người ta có xướng lấm một hãng bảo-kê các cô gái ở chồng.

Nói trước cùng các quí Sóc tôi có phải ra đây là có ý bảo chúng mà thôi. Điều tôi hãng bảo-kê đã buộc mấu cô gái muốn bảo-kê phải đóng một món tiền mỗi tháng hay mỗi năm gì đó. Hễ tới 18 đến 25 mấu mà không có mất Trương-thanh Tổng-Ngọc mà đến gần ba chín-bôn, thì hãng phải mua cô ấy thế tất nguyên gì hãng cũng lãnh hết. Và lại Sóc tôi cũng nhớ chưng như kể lối từ 24 tuổi trở đi mà có qua bảo-kê kia mà có được chết đến sau hết của đó-thước, thì hãng phải chạy một món bồi thường hành tâm đáng qua việc Oubon. Quan công-sư Eazaoul là một vị quan trẻ tuổi rất siêng năng, lắt lỏng lo phần sự mỗi ngày mới mặc áo rượu trưa đã có ngài ngồi tại phòng văn rồi.

Khách du lịch đến Pakse được ngài tiếp đãi rất tử tế, ngài lại còn cho ông Nguyễn-văn-Thành thay đoàn du lịch chỉ dẫn trong cuộc hành trình, lâm lòng đại độ của ngài làm cho ai nấy thảy đều thám ơn.

Bởi vậy mà có cô nào sắp gả nhau có trao giấy tờ cho nhau rồi và thề non hẹn biển trăm năm ghi tác chữ đàng, nhưng vì cô ấy mà chưa phải hiệp nhau được, đến hãng của Sóc tôi mà bảo-kê. Hãng bảo-kê lời hứa theo điều-lệ của Sóc tôi thì chỉ đóng một số tiền nhỏ mọn thôi. Hai đàng phải khai danh sách đia-chỉ người mình đã hẹn nhau và người trai hứa những gì? chẳng nào vô thì-hạnh? Và cùng rên nói những lẽ vì sao chưa thi-hành được.

Thì thôi, lúc gió gió tự-do lui tới khỏi sự gì anh trai gái gồm. Vì lẽ mà sinh cô gái bị gái, thì cô ấy đến hãng bảo-kê của Sóc tôi mà kêu nài, rồi hãng toan quyền thay mặt trung-đỉnh anh chàng số khanh ấy, và cân-cân theo ân tình bồi thường cho cô.

Sóc tôi chắc cái hãng ấy sẽ có kết quả đẹp lắm. Việc lắm ân sẽ lắm phải lắm, vì theo Sóc tôi thấy trong những lúc đi dạo ban hôm không thiếu chi những cặp nhân-tình, kẻ khóc tủi người than vãng, mà cũng không thiếu chi những cặp uyên mang hưởng tuổi trăng mật... Nhưng mà sự vui lo có phần cũng kém đi, vì lo sợ ngày mai ngày mốt trăng sa vườn trên, nước kia vàn lên mất không. Thế nên hãng bảo-kê lời hứa của Sóc tôi ra đời là để cho chí em bạn gái mới hàng nhân-tình nên nói theo điều thề-thốt là hàng « tình lỡ » nên mới theo vô-nghĩa là hàng « tuyệt-tình », nếu mà theo vô-nghĩa là hàng « tôi hoa » thì... Nói sao thì cô nào là mà muốn nhân-duyên có nào mà không đem vốn tay có ta đi đến hãng bảo-kê lời hứa của Sóc tôi, chính đó là phương số khinh vậy...

Thì em bạn hoa mình đem hãng bảo-kê lời hứa của Sóc tôi đó.

Nếu hãng bảo-kê lời mà được thành hưng, thì trong dịp các kẻ tuyên-đề thân chi ông chương nghĩa viên « ở ăn nhờ Sóc tôi bảo-kê, lấy lòng vào các đàng bảo của Sóc tôi chưng chia tức là chương-trình của ông chế sẵn thành sau. Lúc vì cảnh nào chưa bề tham mà tin theo chương-trình đã bảo-kê ấy phải đem phòng việc chưng tôi và do người của chúng tôi đưa đi đến phòng thăm, như vậy chưng tôi mới tin người ấy đã thi-hành chương-trình, và hễ sau mà ông nghĩ kia không làm trên hàng của Sóc tôi mới biết mà bồi thường.

Vô cùng, thì Sóc tôi không biết sao, chớ hễ có hàng bảo-kê nầy chắc thế nào cũng hưởng nghiệp-viện sẽ đến chưng tôi quốm nơi.

NAM-PHƯƠNG-SÓC

CÂU CHUYỆN THỨ NĂM

ĐỠ... CẬU TƯ!!

của HỒ-VĂN-SỸ

Đoàn bạn trốn Nam-Hoa sang Namkỳ lần nầy, làm cho tôi nhớ một câu chuyện trong làng tức-đề-thơ-ký Cẩm-Tú bảy năm về trước, hồi thuở hồi khách ấy qua xứ mình bà chiến bà thắng chớ không có bị dân Ô-nam đá đít mà bắt giờ.

Hồi năm ấy, Tổng-suất Thế-thái Annam còn thanh vượng. Cái sân ở đường Lareynière - Mayer lâm hữu chúa như không đủ chỗ chứa người. Cảng - chúng hồi đó hoan nghênh nhơn thế thay hành trốn cảng nếu bắt giờ cho khỏi kẻo. Đem chúng là lối chơi của các hội ngoài nước.

Thuở ấy, chưa có một hội Annam nào đã bắt được đội bành của Đại Vương Lý-huê-Đường. Annam ta đã phải gắn cay nuốt đắng cái nhục là ở lần hội ta giao chiến với Nam-Hoa, Khách-trù thách cá ăn tiền. Và tuy họ cá sẩnh ba, ba bản, mà tiền cầu nhưng người Annam hàm lấy môn thế - thái bành trôn đã cớ bạc, vẫn thương cảm vào hề bao Tàu.

Ông huyện Tệ thuộc về hạng người Ký.

Tuy là hội trưởng đội bành lớn nhứt ở đây lúc bấy giờ, song vì sanh lão-ông cho hội, ông thiên và bán tiền bạc hơn là bên thể-thái.

Ngân-quỹ hội ông đã dào chiến-tướng của ông mặc dù đã bành đẹp nhứt Namkỳ. Và mỗi trận khải hoàn họ được khao thưởng sang trọng hơn ở các hội khác.

Vì vậy trên đội đã bành của họ không tăng lên cao chút nào. Mặt nhơn hơn-vân - vạn - cảo - hội nhà Annam ta vẫn thua xa các hội phương xa mà Nam-hoa là thường hơn hết - ho thua xiêng niềng đến nỗi người Tàu đã miệt-thị Annam là kẻ ngồi dây giống đom trên.

Năm Ký Annam ta tuyển thêm được vài chiến-tướng rất giỏi (thesy ý minh tướng) Ai nấy đi đâm mong thắng Nam-Hoa, nhưng chắc rằng ấy là sẽ không nặng nổ, sẽ thua trước, và nếu người Tàu cá cháp hai ba bàn, mình sẽ lượm tiền dễ dàng.

Lập nấy ông huyện Tệ an không ngon, nghĩ rằng yên tức cuộc thắng bại, sẽ có trận đã banh bịch-liệt. Ông đã dự bị một số tiền khá lớn: bày trăm đồng, đã cả vốn mười người. Mục-kiều ở đây, đã dám chấp đông tới ba bàn. Ông cớ vay vai sao trời phụ xui khiến hội mình bức đó đã hay thua, thua chưng hai bàn trở lại, thì đồng trùng mất lo.

Tôi đã nói ông huyện Tệ là tới gần ba ăn bề ngũ. Muốn cho chắc, ông đã xuống An - lạc hỏi thăm cậu Tư, về kết quả trận đã banh.

Những người nào có mà đi lên đi không biết cậu Tư An-Lạc thì chưa phải là có ác mê tin.

Cậu Tư là vừa một đớn bề chết nằm nao không rõ, lẽ hãy gỡ cứ nhiều vào xác của một người dân hạ ở An-Lạc. Mỗi lần người ấy sắc ấy lên, ai có hỏi thăm việc chi thì đều đối đáp trôi chảy và đoán trăm việc không trật một, những việc xảy ra tận bên Tây bên Tàu.

Một nhà chuyện nhơn và gia-đình tiêu-thuyết ở xứ nầy mê tin đến nỗi đã nhiều lần đem việc đó mà viết thành ra tiểu-thuyết truyền thuyết mình. Chính là ông Sự đã chỉ cho ông huyện Tệ xuống An-Lạc.

Sau khi ông huyện Tệ đặt tiền cúng xong, người xét đáng ngồi Ông huyện Tệ cung kính đưng mười lục rồi ở, ngồi. Cậu tư nhập Ông huyện Tệ cung kính đưng khoanh tay, đợi. Cậu Tư hỏi:

Muốn ông gì hỏi tư Cậu?

Ông huyện không hiểu gì cả. Mọi người ở sau lưng, thông thọc cắt nghĩa cho ông biết rằng cậu tư ưu nói ngược cả hết, hai tiếng lớn lại tiếng trước ra sau tiếng sau trước.

— Thưa cận Tư, tôi muốn hỏi hãm cậu tư tên hãy hội huyện An-Nam đã với hội khách có thể bắt không và nếu thua, thì thua chưng bấy bao.

Cậu tư trả lời rằng: hai hội sẽ huề với nhau. Cậu đoán trúng rằng ông huyện sẽ bỏ ra bảy trăm đồng để cá. Cậu đặn ông đưng sự thua và cầu chúng hàm đã banh, sẵn cầu hứa đúng ngày ấy sẽ lên Saigon phó hẹ hội tuyển Annam.

— Đưng cầu gòn sau. Nào chưng banh có hiểm nguy, đớ cầu cho đúm.

Ông huyện cầm ta lên-lia lên xe về Saigon kiếm thêm ba trăm đồng bạc nữa để một ngan. bỏ ra « đớ đen ».

"Bữa Nam-hoa đá với hội-tuyển Annam, thất là bớn ông huyện Tệ hồi hộp nhứt trong đời, hồi hộp hơn hồi ông đi thi, hơn ngày ông cưới vợ. Đến chưng chấn-lượng hai bên ra sân, vừa rắp đá, thì ông ngưng thở.

Hội tuyển Annam đã một cách văn-dâm lẫ lùng. Đại Vương của hội Tương Lý-huê-Đường. Annam ta đã phải gắn cay nuốt đắng cái nhục là ở lần hội ta giao chiến với Nam-Hoa, Khách-trù thách cá ăn tiền. Và tuy họ cá sẩnh ba, ba bản, mà tiền cầu nhưng người Annam hàm lấy môn thế - thái bành trôn đã cớ bạc, vẫn thương cảm vào hề bao Tàu.

Ông huyện Tệ thuộc về hạng người Ký.

Tuy là hội trưởng đội banh lớn nhứt ở đây lúc bấy giờ, song vì sanh lão-ông cho hội, ông thiên và bán tiền bạc hơn là bên thể-thái.

Ngân-quỹ hội ông đã dào chiến-tướng của ông mặc dù đã banh đẹp nhứt Namkỳ. Và mỗi trận khải hoàn họ được khao thưởng sang trọng hơn ở các hội khác.

Vì vậy trên đội đã banh của họ không tăng lên cao chút nào. Mặt nhơn hơn-vân - vạn - cảo - hội nhà Annam ta vẫn thua xa các hội phương xa mà Nam-hoa là thường hơn hết - ho thua xiêng niềng đến nỗi người Tàu đã miệt-thị Annam là kẻ ngồi dây giống đom trên.

Năm Ký Annam ta tuyển thêm được vài chiến-tướng rất giỏi (thesy ý minh tướng) Ai nấy đi đâm mong thắng Nam-Hoa, nhưng chắc rằng ấy là sẽ không nặng nổ, sẽ thua trước, và nếu người Tàu cá cháp hai ba bàn, mình sẽ lượm tiền dễ dàng.

Lập nấy ông huyện Tệ an không ngon, nghĩ rằng yên tức cuộc thắng bại, sẽ có trận đã banh bịch-liệt. Ông đã dự bị một số tiền khá lớn: bảy trăm đồng, đã cả vốn mười người. Mục-kiều ở đây, đã dám chấp đông tới ba bàn. Ông cớ vay vai sao trời phụ xui khiến hội mình bức đó đã hay thua, thua chưng hai bàn trở lại, thì đồng trùng mất lo.

Tôi đã nói ông huyện Tệ là tới gần ba ăn bề ngũ. Muốn cho chắc, ông đã xuống An - lạc hỏi thăm cậu Tư, về kết quả trận đã banh.

Những người nào có mà đi lên đi không biết cậu Tư An-Lạc thì chưa phải là có ác mê tin.

Cậu Tư là vừa một đớn bề chết nằm nao không rõ, lẽ hãy gỡ cứ nhiều vào xác của một người dân hạ ở An-Lạc. Mỗi lần người ấy sắc ấy lên, ai có hỏi thăm việc chi thì đều đối đáp trôi chảy và đoán trăm việc không trật một, những việc xảy ra tận bên Tây bên Tàu.

Một nhà chuyện nhơn và gia-đình tiểu-thuyết ở xứ nầy mê tin đến nỗi đã nhiều lần đem việc đó mà viết thành ra tiểu-thuyết truyền thuyết mình. Chính là ông Sự đã chỉ cho ông huyện Tệ xuống An-Lạc.

Sau khi ông huyện Tệ đặt tiền cúng xong, người xét đáng ngồi Ông huyện Tệ cung kính đưng mười lục rồi ở, ngồi. Cậu tư nhập Ông huyện Tệ cung kính đưng khoanh tay, đợi. Cậu Tư hỏi:

Muốn ông gì hỏi tư Cậu?

Ông huyện không hiểu gì cả. Mọi người ở sau lưng, thông thọc cắt nghĩa cho ông biết rằng cậu tư ưu nói ngược cả hết, hai tiếng lớn lại tiếng trước ra sau tiếng sau trước.

— Thưa cận Tư, tôi muốn hỏi hãm cậu tư tên hãy hội huyện An-Nam đã với hội khách có thể bắt không và nếu thua, thì thua chưng bấy bao.

Cậu tư trả lời rằng: hai hội sẽ huề với nhau. Cậu đoán trúng rằng ông huyện sẽ bỏ ra bảy trăm đồng để cá. Cậu đặn ông đưng sự thua và cầu chúng hàm đã banh, sẵn cầu hứa đúng ngày ấy sẽ lên Saigon phó hẹ hội tuyển Annam.

— Đưng cầu gòn sau. Nào chưng banh có hiểm nguy, đớ cầu cho đúm.

Ông huyện cầm ta lên-lia lên xe về Saigon kiếm thêm ba trăm đồng bạc nữa để một ngan. bỏ ra « đớ đen ».

"Bữa Nam-hoa đá với hội-tuyển Annam, thất là bớn ông huyện Tệ hồi hộp nhứt trong đời, hồi hộp hơn hồi ông đi thi, hơn ngày ông cưới vợ. Đến chưng chấn-lượng hai bên ra sân, vừa rắp đá, thì ông ngưng thở.

Hội tuyển Annam đã một cách văn-dâm lẫ lùng. Đại Vương của hội Tương Lý-huê-Đường mấy lần xuống đấu bị triệt lại. Hầu tập minh phá hết thế công của bên nghịch. Nữa gần đầu, hai bên hết phân thắng bại. Lúc trong tài thôi đã nghỉ giải lao, ông huyện Tệ mới thở ra được một hơi dài. Nhưng ông lại nín thở lúc hai bên trở về đá lại.

Nam-kỳ hầm thành hội khách một lần, đã vậy được ban đầu. Annam ta liệng sớn quăng dủ lên trời, mừng quýnh. Ông huyện Tệ thiếu đều chưng ra ôm anh chiến tướng vừa đã lot lưới Nam-hoa, đã hun một cái.

Nhưng Nam-hoa công phá rất gắt thành Nam-kỳ trở lại. Họ gỡ lại bàn vừa thua. Ông huyện Tệ bứt vul. Họ đã thắng một bàn, ông huyện Tệ hơi lo. Hộ đã vô lưới mình một bàn nữa, nghĩa là đã thắng ba thua một. Hội ta thua hai. Mà ông huyện Tệ bắt cá cháp ba bàn. Một bàn nữa tài đó một ngan đồng bạc vẽ mới bán lúa ruộng của vợ. Và nếu không có một bàn nữa, tức là ông huyện đồng bạc ấy nằm yên trong tủ, mà còn có thêm một ngan khác vào nằm chung.

Đăng hề chạy chăm đến nỗi ông huyện Tệ lâm lec đã cầm đề trên lỡ tai nghe coi có phải nó ngừng hay không? Chỉ còn một phút nữa gần giờ. Hội tuyển ta sẽ thua ba gớ mốt. Ông huyện Tệ lộ vẻ hân hoan, ra mặt. Ông sắp sửa nuốt ngon lành một ngan đồng.

Thành lanh Lý-huê-Đường được banh chạy như dông như gió, vượt qua khỏi cả bàng tiếp. Ông và hầu lạ-cần mình. Còn người lâm thước nữa Lý-huê-Đường sẽ tới trước thành hội tuyển Namkỳ, một mình với một trái banh. Không ai chạy theo kịp cản. Mấy ngàn khán giả Tàu là ở vang rần, nên Annam nín lặng, lo ngại. Ông huyện Tệ xanh mầu mặt. Trong lúc ngay gấp, ông sớn rằng cậu tư An-Lạc có hứa đứng sau cứu thua hồi. Ông la lên:

— Đớ, cậu Tư. Đớ cậu Tư!

Lý-huê-Đường đã vào một trái banh như đan sang đầu ông đồng. Thế trọ hội Namkỳ khoanh tay chịu. Ông huyện Tệ ngồi trớ xuống ghế, úp mặt vào hai bàn tay đương như khóng muốn thấy cái mặt chán (ngơng nào nữa. Ông chác tưởi:

— Một ngan gần lúa của mà thăng Bà trong một phút đồng hồ!!

Liền qua bữa sau, còn tiền tiền, ông xuống An-Lạc hỏi thăm cậu Tư sao lại bại ông thua nhiệp vậy.

— Ai mà hại? Cậu Tư cả lời. Cậu Tư có lên tiền coi đã banh chớ! Cậu Tư có thấy ông Huyện ngồi ở khán đài gần với một ông Tây có râu. Cậu Tư đứng sau gốn cây Anam.

— Sao cậu Tư không đớ giùm? Đớ gì nói. Cậu tưởng nó chơi banh nhỏ như cậu chơi ở dưới nầy. Cái nầy nó đá trái banh gì cứng như cây. lớn bằng ba bằng bốn trái dừa nữa. Mà dừa nào dừa nầy vầm vỡ đứt lớn quá, cậu Tư ra đớ, nó đó bỉ đâu chết mất. Lần thứ hai gần con gì?

HỒ-VĂN-SỸ

NHÀ IN NGUYỄN-VĂN-CỦA

57, Rue Lucien Mossard
Saigon

Có bán dây băng (écharpe) cho các quan,—cai và phó tổng, Hội-đồng và Xã-trưởng

Hàng tốt, — Giá rẻ.

THUỘC-ĐỊA BỘ THƯỢNG-THỌ
Chánh-phủ Nông-nại
số 15.480 à 515.484 của số điều-lệ làm trong khi cước bộ.

NHÀ-NƯỚC ĐẠI-PHÁP
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — HỮU-ÁI

CHỈ DỤ
ngày 21 Juillet 1925
điều thứ 30

THUỘC-ĐỊA NAM-KỲ

Sở quản-thủ chủ-quyền điền-thổ

Phòng việc tại CHOLON

124, đường Lý thánh-Nguyên

Cáo thị về đơn xin cước

vào Bộ điền-thổ, Làng Long-tuấn, tổng (An-Thời) Làng Mỹ-long, (tổng Phong-nẫm), Làng Tân-phú-trung (tổng An-trung) hạt Sadec.

Theo đơn xin số 17, vô ngày 11 Juillet 1938, M. Hồ-văn-Phụng, sanh năm 1895 tại làng Hòa-khánh (Sadec), nghiệp chủ, ngụ tại làng Hòa-khánh, nhà cửa tại Tà-vinh-hòa (Sadec) giấy thuế thâu số 03.939, chồng của Mme Nguyễn-thị-Đậu, sanh năm 1899, có xin cước vào Bộ điền thổ tại:

1° Làng Long-Tuấn, tổng An-thời hạt Sadec:

a) Một biệt điền đặt thành 3b20a20c, tọa lạc tại làng Long-Thắng, cước trong địa bộ theo số cũ 32, số mới 197, số hoa đồ 131 tờ tự tư.

b) Một biệu điền đặt thành 2b56a10c tọa lạc tại làng Long-thắng cước trong địa bộ theo số cũ 96, số mới 196, số hoa đồ 132 tờ tự tư; mấy biệu đất đó giáp ranh Bắc: Rạch Cai Bàng, Đông: đất số 133 và 130, Nam: đất số 124, Tây: Làng Hòa-Long.

2° Làng Mỹ Long, tổng Phong-nẫm hạt Sadec, một biệu đất một phần điền và một phần trồng lát, đặt thành 55b82a00c, tọa lạc tại làng Mỹ-long, cước trong địa bộ theo số cũ 31, số mới 34, và giáp ranh: Bắc và Bắc-đông: bài cái Khóm, Đô g: Khóm cái sao, Tây-nam: Sông Tiền giang.

3° Làng Tân-phú-trung, tổng An-trung, hạt Sadec:

a) Một biệu điền đặt thành 7h15a00c, tọa lạc tại làng Tân-phú-trung, cước trong địa bộ theo số cũ 228, số mới 365, số hoa đồ 152-114 tờ thứ bảy, và giáp ranh Bắc-đông: đất số 15-114, Đông: Linh Chiểu, Tây-nam: đất số 153-114, Tây-bắc: đất số 111.

b) Một biệu điền đặt thành 27a62a00c, tọa lạc tại làng Tân-phú-trung cước trong địa bộ theo số cũ 228, số mới 365, số hoa đồ 156-68, tờ thứ bảy và giáp ranh: Bắc đất số 97, 155-68, Đông: đất số 161-68, 162-68, 163-68, 164-68, 165-68, 166-68, 167-68, 168-68; Tây: đất số 157-68 và rạch cái Tương.

M. Hồ-văn-Phụng khai rằng đó đây là của y làm chủ trọn quyền và theo đúng y hay biết thì đất ấy không bị đều chi bổ buộc thiệt, dầu ngày nay hay là ngày sau, khác hơn mấy đều kể ra sau này;

A. — Năm biệu đất tọa lạc tại làng Long-tuấn, Mỹ-long và Tân-phú-trung kể ra trước đây:

1° Bị ốp bộ do án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 25 Septembre 1930, volume 10, numéro 89, cho M. Palanyappachettiar, ngụ tại châu thành Sadec (người được nhượng quyền là M. R. Somasundaramchettiar, ngụ tại Cầnthơ) chiếu theo án tòa hộ Vinhlong xử việc người Langsa ngày 26 Aout 1930, để bảo đảm số bạc ba ngàn một trăm ba mươi tám đồng ba cắt bốn xu (3.138p.34).

2° Bị ốp bộ do án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 3 Octobre 1930, volume 11, numéro 7, cho M. A.R.M. Ramanathanchettiar, ngụ tại Sadec và Vinhlong người nhượng quyền là MM. R.M.A.R.A.R.R.M. Arounassalamchettiar Davakottai và S.M.A.M. Arounassalamechettiar ngụ tại Saigon, chiếu theo án tòa hộ Saigon, xử về việc người Langsa, ngày 20 Septembre 1930, để bảo đảm số bạc mot ngàn ba trăm đồng (1300$

3° Bị ốp bộ do án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 14 Septembre 1931, volume 14, numéro 47, cho M. Ramanathanchettiar, ngụ tại châu thành Vinhlong người nhượng quyền là MM. R.M.AR.A.R.R.M. Arounassalamchettiar, ngụ tại Davakottai, và S.M.A.M. Arounassalamechettiar, ngụ tại Saigon, chiếu theo án tòa Vinhlong ngày 18 Aout 1931, để bảo đảm số bạc hai trăm đồng (200p.00);

4° Bị ốp bộ do án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 4 Juin 1932, volume 15, numéro 125, cho M. Mayappachetty, ngụ tại châu thành Sadec chiếu theo án tòa Vinhlong ngày 12 Avril 1932, để bảo đảm số bạc năm trăm đồng (500p.00);

5° Bị ốp bộ theo án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinlong ngày 7 Juillet 1937, volume 25, numéro 33, cho M. V.R.M. Palanyappachettiar, ngụ tại Sadec, chiếu theo án tòa Vinhlong ngày 15 Juin 1937, để bảo đảm số bạc hai ngàn đồng (2000p)

6° Bị ốp bộ do án tòa (hypothèque judiciaire) cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 1er Avril 1938, volume 26, numéro 43, cho M. V.M.N. Vellayappachettiar dit Vena Mouna Navena Vellayappachettiar, ngụ tại Sadec, chiếu án tòa hộ Saigon xử việc người Langsa, ngày 19 Février 1938, để bảo đảm số bạc sáu trăm năm chục đồng (650p.00).

B. — Hai biệu đất tọa lạc tại Long-thắng, kể ra trước đây:

Bị tịch biên có gài vào bộ sở cước tại sở Cầm-cố Vinhlong ngày 9 Mars 1937, volume 8, numéros 28 và 29, do đơn xin của M. R. Somasun Darame hettiar, ngụ tại châu thành Cầnthơ (người nhượng quyền là M. V.R.M. Palaniappachettiar, ngụ tại Sadec, chiếu theo tờ của ông Nguyễn-tấn-Lợi, Trưởng-tiền tại Vinhlong, ngày 27 Février 1937 và 3 Mars 1937.

THUỘC-ĐỊA THƯỢNG-THỌ
Chánh-phủ Nông-nại
số 19.419 của số biên thu-từ các điều lệ làm trước khi cước bộ.

NHÀ-NƯỚC ĐẠI-PHÁP
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — HỮU-ÁI

CHỈ-DỤ
ngày 21 Juillet 1925
điều thứ 30

THUỘC-ĐỊA NAM-KỲ

Sở quản-thủ chủ-quyền điền-thổ

Phòng việc tại MYTHO

Cáo-thị về đơn xin cước

Vào bộ điền-thổ quận Cảibè, tổng Phong-phú, làng Mỹ-lương, tỉnh Mytho

Theo đơn xin số 3114 vô ngày Hai mươi bốn tháng chạp năm 1938 tên Nguyễn-văn-Chinh sanh tại Xóm-chiếu Saigon ngày 15 Octobre 1878 làm nghề Contre Maître số Trường-tiền ngụ tại làng Mỹ-lương (Mytho) nhà cửa tại làng Mỹ-lương (Mytho) là chồng của Nguyễn-thị-Dậy sanh tại Long-an (Mytho) ngày 8 Novembre 1886, vợ chồng có cưới hỏi theo phép Annam hôn-thú bậc nhứt làm tại làng Long-an ngày 22 Décembre 1904, có xin cước vào bộ điền-thổ tại quận Cảibè, tổng Phong-phú, làng Mỹ-lương, tỉnh Mytho một số Đất vườn ngoại châu-thành hiện là hoa-đồ số 280 tờ thứ hai đại-thành hết thảy là Bảy mươi mốt sào, hai chục thước (0 h. 71 a. 20 ca) ở tại làng Mỹ-lương, tổng Phong-phú, tỉnh Mytho và giáp ranh Bắc: tên huỳnh-văn-Xinh số 260; Nam: Rạch Cai cối; Đông: số 276 và Tây: sà 281 cước trong địa-bộ làng Mỹ-lương (Mytho) theo số 2859.

Khai rằng đất ấy là của Nguyễn-văn-Chinh đứng bộ làm chủ trọn quyền và theo đúng y hay biết thì đất ấy không bị đều chi bổ buộc thiệt dầu ngày nay hay là ngày sau.

Vụ tra cứu thi-hành y theo điều 367 của chỉ-dụ ngày 21 tháng bảy Langsa năm 1925, có chỉ-dụ ngày 23 tháng mười một Langsa năm 1926 sửa lại, và sẽ có niêm-yết trong ba tháng kể từ ngày đề trên số Công-văn nhựt-báo Namkỳ có ấn-hành lời cáo thị nầy.

Người nào có cớ gì dị đặng phép nạp đơn cho quan Quản-thủ kỳ tên dưới đây mà ngăn cản việc xin cước bộ ấy, trong kỳ-hạn ba tháng trước.

Người nào có công-dự đặng phép khai cho quan Quản-thủ biết những điều chi mà mình tưởng là có ích đặng làm cho phu-hiệp cùng làm cho đề thêm, hoặc chống cải những điều nói trong đơn xin cước bộ, đã bài ra ở trước.

Chẳng nhận lời khai nào hoặc lời chống cải nào nạp sau ngày mười chín tháng tư Langsa năm một ngàn chín trăm ba mươi chín (19 Avril 1939).

Làm tại Mytho ngày Mười chín tháng giêng langsa Năm một ngàn chín trăm ba mươi chín.

Quan Quản-thủ chủ-quyền điền-thổ

Ký tên: J. CAVALIÉ

NHÀ NGỦ **ĐẠI-VIỆT** SAIGO

Kính thưa Quí-Khách:

Tôi đã thật nhà ngủ ĐẠI-VIỆT (cũ) đường Espagne. Kể từ nay chỗ đó là 1 cái nhà ngủ của hàng tây làm chủ.

Nay tôi dời nhà ngủ ĐẠI-VIỆT (mới) qua đường Colonel-Grimaud, gần B. o. « Saigon » trong nên, cửa lên phòng đến số 45 (ngan gare xe lửa Saigon-Hanoi). NGÀY 15 DECEMBRE 1938 cả mở cửa rồi.

Phòng có ba hạng, có douche, lavabo, đèn tiêu máy, nước chảy tối ngày. Cách sắp đặc theo kiểu tân-thời.

Kính thích Quí-Khách niệm tình chiếu cố chung như nhứt.

Chủ nhân kính thính.

Sách rất hữu ích

Ông Nguyễn-văn-Hoanh, giúp việc lâu năm nơi quan Chưởng-khế Saigon, đang in tại Imprimerie ông Nguyễn-văn-Của, 57 Rue Lucien Mossard Saigon, một quển sách rất có giá-trị và rất hữu-ích cho các nhà nghiệp-chủ trong khi hữu-sự cần dùng đến, và cho hương-chức đương-niên hành-chánh trong sự nhận tại các tờ khế.

Ông Nguyễn-văn-Hoanh chẳng ngại lại xe ra công tiếm tối trong ba đêm chỉ-dụ đề ngày 21 Juillet 1925, nói về sở Quản-thủ Điền-thổ (Conservation de la Propriété Foncière) và quảng chương đất ngày 30 Mai 1932, nói lại chỉ-dụ ngày 8 Octobre 1882, nói về sự hôi hôn-tộc của trẻ thơ và 24 Avril 1934, nói về sự ốp-bộ năm-tháng, mà soạn thành quốn sách ấy tựa đề là:

TỪ-HÀN TÂN-SOẠN

có đủ mẫu thức các sắc tờ khế như là tờ bán đầu giá nơi làng, tờ lông-chỉ, mua bán, cầm-cố, chia ăn, mãi-lãi-chục, hồi thục, chuyển-nhượng, rất hiển tôn và các tờ khác v. v... các đã rất lâm công phu, chưa từng thấy được như quốn sách ấy, mỗi tờ đều có giải nghĩa phải làm sao cho đúng theo luật, hiện nay được dùng.

Giá mỗi quốn . . . . . 1$00
Tiền gửi 0.20
Cộng . . . . . 1$20

Tiền gửi thơ và mandat:
M. NGUYỄN-VĂN-HOANH
97 Rue Pellerin SAIGON N° 97

CHUYÊN VÁN-RÓP KÊN-NGHỆP

Suối đờn và khảo đờn

(Gare) Binh-chánh par kaithiôn

Tôi chuyên làm những khảo đất riêng tùy theo ý mỗi ông, rất xin quí ông vui lòng viết thư nói rõ mình lớn và lấy nhỉ, tôi sẽ làm y theo gởi lại cách lãnh hoa giao ngân tiền gởi tôi chịu.

Cũng quí ông ở gần xin ghé đến nhà trước xem mẫu đờn của tôi làm tôi sáng tạo hồi 1904 ay rất đờn kêu, sau rất dễ bề gìn khảo vừa ý.

Khảo kiểu mới bằng và nhiều từ 6 lớp sắp xuống giá . . . . . 5$00

Khảo lót kiểu tim đen bằng và nhiều từ lớp mỏng từ 7 lớp sắp xuống giá. . . 3.50

Khảo ở trong mền bông và nhiều gò từ 7 lớp sắp xuống giá. 2.50

(Đại-lý M. Trần (Mailleur prix) à gare Dakao

C. M. Hồng-Ngọc Tailleur à marché Cô-đâu-hạ.

M. Kinh Tailleur Tânphước khánh (Thudaumột

Hãy uống cả ngày

PIPPERMINT

GET

với nước đá hay nước lã

GET FRÈRES
REVEL (Hte-Garonne) France

MỚI LẠI

Dìa BÉKA

lài-tử

Vọng cổ nhịp 16

J. Keller, Importation
72 rue Mac-Mahon

BIỆN SỰ PHÒNG PHÁP-Á

CHOLON: đường Quai des Chantiers số nhà 33 (Trước bến xe đò đi Namvang)

NAMVANG: đường Fesloy số nhà 108

Giấy thếp đề: OGFA CHOLON.

Chủ nhân
MAIGNE Edmond
Cựu Thẩm-biện Đông-pháp

Quản-lý
Nguyễn-xuân-Hiền
Đốc phủ sứ hưu trí
Cựu Chủ quận Nam-kỳ.

BIỆN-HỘ

Các việc về lề luật Bố và Án — Làm các thư giao kèo theo luật Lãnh-binh điền thổ, làm đơn trạng, giúp lo hỏi tìm các việc, văn văn... và lãnh lo việc.

Xuất-Cảng — Nhập-Cảng

Tại phòng: Có người nói các thứ tiếng: An-lê, Đức, Tàu và Thổ

DOCTEUR **NG.-TẤN-ĐỐM**

De la Faculté de Médecine de Paris

Spécialiste des maladies des Poumons

Chuyên môn trị các bịnh phổi

Có máy chiếu điện rọi phổi

Saigon -:- 63 Rue Mac Mahon -:- Saigon

Téléphone: 20.652

GIỜ COI MẠCH:

SỚM MAI: 8 giờ tới 12 giờ

CHIỀU: 8 giờ tới 6 giờ

ĐAU ĐỚN LÀM CHI!

nếu không sợ nguy hiểm gì mà tránh khỏi sự đau đớn.

ASPIRINE
USINES DU RHONE

nhưng những bịnh

NHỨC ĐẦU
ĐAU ÓC
ĐAU RĂNG
ĐAU BỤNG DỰC

lại còn làm cho thân thể khỏe mạnh ra.

Bởi thuốc

ASPIRINE
USINES DU RHONE

thì mới có được thuốc trong sạch, không hại bụng dạ, da gầy và tai tim.

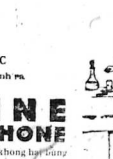

Khảo cứu về Học-thuyết của Môn-Đồ đức Khổng-Tử

(Tiếp theo)

Sự tiết chế thế nào? ví dụ: như khi vui mừng, thì cũng có đặt ra cái lễ về sự vui mừng, để tiết chế tấm lòng vui mừng cho có trình độ; khi buồn rầu thì cũng có đặt ra cái lễ về sự buồn rầu, để tiết-chế tấm lòng buồn rầu cho có trình độ, ấy chính là cách thuận theo nhơn tình mà lấy lễ để tiết chế vậy.

Thứ ba, lễ là thám dưỡng tánh tình để luyện thành cái tập-quán về đường đạo đức, lệ đã qui định ra danh phận về luân lý và tiết chế tình dục, như hai lối tác dụng vừa nói trên kia, thì tự nhiên tạo thành một thứ không-khí thuộc về lễ-nghĩa, khiến cho người đời từ nhỏ chí lớn, không một việc gì là không chịu cái sức tải - chế của lễ - nghĩa, rồi từ đó mà theo đường lương thiện, tránh khỏi tội lỗi, ấy chính là lễ có thể dưỡng thành sự tập - quán về đường đạo đức vậy; và chẳng những hạng người bình thường trong đời, cũng vẫn sẵn có tấm lòng đạo đức trung - bình, nếu không có cái duyên cớ gì đặc biệt, thì không có ai tự dưng mà sát nhơn, phóng hỏa, gian-dâm, trộm cướp bao giờ, dưỡng đạo đức trung bình của người đời vẫn như thế, nhưng mà đạo nho muốn tăng-tiến cái đường đạo đức ấy lên một bậc cao hơn nữa, cho nên mới tạo thêm cái không-khí nồng hậu hơn; tức là cái không-khí về lễ nghĩa, để cho người đời hâm dưỡng mà thành ra tự nhiên; xem như lời ông Châu-phong nói trong thiên Đàn-cung rằng:

« Người đi đến Mộ-địa, không ai bắt phải thương mà tự nhiên có lòng thương, vào nơi Tôn-miếu không ai bắt phải kính, mà tự-nhiên có lòng kính » chỗ mộ-địa và nơi Tôn-miếu có cái không-khí khả thương xót và kính sợ hơn các chỗ khác; thế đủ biết lễ là tạo ra cái không - khí nồng - hậu để tăng tiến tấm lòng đạo-đức của người đời cho hơn tấm lòng đạo đức trung-bình vậy.

Đạo nho trọng về lễ-nhạc vẫn hiệp với cái tâm-lý Tôn-giáo và cái tâm lý giáo-dục, chỉ tiếc rằng đạo nho quá trọng về cái quan-niệm ấy mà khoách-trương ra cho đến cực - đoan, khiến cho người đời sau chỉ chú ý cái tiểu-tiết, như là cách phục sức, lễ-bái qui, vân vân, mà bỏ mất cái chân nghĩa về chữ lễ,

Cái chân-nghĩa về chữ lễ tức là theo nhơn tình mà đặt ra nghi-văn để Tiết chế sự lầm lỗi và luyện tập tấm lòng lương-thiện, khiến cho loài người có cái tư-cách cao hơn cái tư cách bình thường, chớ không phải chỉ khư-khư giữ gìn những nghi tiết nhỏ mọn; trong luận-ngữ chép lời đức Khổng tử nói rằng « lễ có phải chỉ trọng về ngọc-bạch đâu? Nhạc có phải chỉ trọng về chuông-trống đâu? » — ông Lâm-phòng hỏi về căn bổn sự lễ, đức Khổng-tử đáp lại rằng: « việc lễ, nếu mà xa xỉ thì thà làm kiệm-ước còn hơn; việc tang nếu mà rộn ràng thì thà có lòng thương - xót còn hơn » — người mà không có lòng nhơn thì không có thể nói lễ và nhạc được « lễ không phải chỉ chú trọng về phẩm - vật nghi - văn, không phải làm cho xa-xỉ rộn ràng, mới gọi rằng lễ, cốt là do tấm lòng lương-thiện của người mà làm ra cho hiệp lễ, ấy là cái chân nghĩa về lễ vậy.

Kết luận. — chúng ta khảo-cứu về Học-thuyết của Môn-đồ đức Khổng mà tiếc thay cho Khổng-giáo, ôi! cái tinh-thần phách-lực của đức Khổng hùng hậu biết là dường nào! ngài vẫn phong phú về cái quan niệm lịch sử, và phong-phú về cái quan niệm văn chương mỹ-thuật, xem như ngài đọn kinh-thư kinh-thi và kinh lễ-nhạc, thiệt là một đấng nhơn vật có khí-tượng rộng lớn siêu - tuyệt hơn người, không chớ học trò ngài không hề phát huy cái trí-học của ngài ra cho được sáng suốt rộng lớn thêm, mà chỉ đem chữ « hiếu » và chữ « lễ » kết thúc lại trong cái phạm - vi rất hẹp hòi để lưu tệ về sau, hiếu chỉ thiên về lối nằm rơm gối đất, lễ chỉ thiện về lối ngồi thờ lạy lục; như thế thật là một điều bất lợi cho Khổng-giáo vậy.

Tuy nhiên, chúng ta cũng không nên quên rằng: Sau đức Khổng bốn năm đời, lại có ông Mạnh-tử ông Tuân-khanh, phát khởi ra những lối Triết-học mới, rất có giá trị, là m vẻ-vang cho đạo Khổng, ấy là cái đạo quân hậu-vệ của Khổng-giáo rất có thế-lực vậy.

SONG BÌNH SAO-LỤC

HỒN THƠ

Viếng Điện bà.

Hoa văn của cụ Vũ-thượng-Chi.

Thiên hạ chen nhau đến
Điện bà.
Đò ai tông tích kẻ cho ra.
Khoe hình đã dựng muôn
trùng lớp.
Lần bước người xem chật
nứt toà.
Sải vải niệm kinh không
ngớt miệng.
Khói hương nhuộm cốt
hịch mau chà.
Chà nhựa cơ hội nhìn
giống giống.
Ngày tháng tiền thâu khắp
nước nhà.
minh-Trí

Hựu

Tiện bước Tây-ninh viếng
Điện-bà.
Dập dêu hành lễ, khách
vào ra.
Tượng hình chễm chệ ngồi
trên ấn.
Quân chúng lân xân lạy
dưới toà
Hoa phước không thay,
nói giống Lạc.
Lợi quyền đã lọt đám dân
Chà.
« Mê ly đồ » phinh hồn mơ
mộng.
Nghị-lực môn hao khắp
nước nhà.
Trung-Hằng

Hựu

Thiên hạ đua nhau đến
Điện bà.
Bốn mùa đông đúc khách
vỡ ra.
Tượng đồng chiếm nhiều
trở trên ngôi.
Kẻ đốt lum khum mọp
chật toà
Đem mang cấp cung ba
giống muôn
Mua nhan cùng kiến mấy
anh Chà.
Lợi quyền trúc chặt hầm
mê tín
Giống hại còn lây khắp
nước nhà.
Văn-An

(Hựu)

Phép đốt đèn nên nên
tượng bà.
Dụ người mê-tín gở không
ra
Bỏ tiền thương kẻ say
thần-thánh
Hốt của công ai giữ miếu
toà
Hút máu thập phương
ngon miệng muỗi
Lần lưng bá tánh sướng
tay Chà

Thơ của Thi-Đàn Giarai

Tắc thành xin nhắn anh
em Việt
Bớt chuyện đên nhan, lợi
chuyện nhà.
Chánh-Bình

Đứt chơn

Tay ha như mùa cây quên
xây
Sa bùa cho nên đứt tẩy
huấy
một góc trắng phao
xương ngậm thép
Mấy lần đỏ chói máu ấy
Sai nghề bào chấp ngừng
tay thợ
Nhắm phép bó bàn cây sức
thấy
Trong vết thương này cho
chống khỏi
Kẻo đường tiến bộ trễ rồi
đây
Chánh-Bình

Ruộng thất

Ông trời ổng muốn cái gì
đây
Hạt lúa tớ hư đến nỗi nầy
Mấy mẫu đất sâu tụm sát
gốc
Bao nhiêu bạc hồi sạch
trơn tay
Thành nhà phải vậy thằng
bìu giữ
Còn xác dành cho chủ nợ
vậy
Tớ lợi quyền chi trời kiếm
chuyện;
Chắc trời mưu rước tớ lên
mây.
Xuân-Phương

Ai điều bà Bùi ngọc Hoai

Lá rụng trước thu nghi
trở trêu.
Ba mươi lăm tuổi đà bao
nhiêu.
Tâm danh bỏ lại đời năm
trẻ.
Chồng phải quận đau ruột
chín chiều.
Cứ kẻ hiền lành cho chết
mất.
Mà quân tàn bạo để chị
nhiều.
Chồng con cha mẹ cùng
thân quyến.
Sầu mạch bao giờ tắt mới
tiêu.
Văn-An

Con Nghêu

Một giống nhưng mà khác
tiếng kêu.
Đen thì gọi vọp, trắng là
nghêu.
Khép mình ba góc bày rêu
phủm.
Nhịp miệng hai môi giữ
nước trào.
Trường khách hão tình
say ngả ngớn.
Đài đoàn du tử mặc nghêu
ngao.
Hỏi ai muốn biết trong
trôn méo
Banh cả đôi bên giữa phập
phều.
Văn-An

Đáp họa bài Ruộng thất

Của Xuân-Phương

Rằng Trời trong bụng đưa
nào đây!(1)
Trời giận làm tim dám
ruộng nầy.
Đề khá nói ngang sung
sướng miệng.
Phạt nghèo làm mới lỏng
leo - lay.
Gạn già teo trước dại ma
khô.
Lưới bén đờ khi khất nợ
vậy.
Chẳng lợi quyền nhưng
trời phải dạy.
Một bài học chót xét tan mây
Chánh-Bình

(1) Câu hay ngay của: Trời Phật trong lòng mấy người ngay

Khoe em bể Lâm-Anh-Kiệt

Em Kiệt ơi! Em Kiệt ơi!!!
Âm-dương rày đã cách đôi
nơi.
Thiên - Đường em đà xa
miền tục.
Trần-thế ta lo gánh nợ đời.
Tần Lãnh mấy từng mây
trắng bủa;
Tương-giang một giải nước
trong ngời.
Mẹ, cha, vợ, ngoại dương
âu yếm
Tiên cảnh sao em nỡ vội
dời.

II

Tiên cảnh sao em nỡ vội dời
Để người trần tục mỏi mòn hơi
Ba năm bù mớm ơn hoằng
hoài.
Chín tháng cưu mang nghĩa lăng lơi
Dâu có ghét ghen đi chiến
lược;
Bao đành dứt bỏ buổi
tương lơi.
Có linh xin chứng thăng
tôi tiết;
Em Kiệt ơi! Em Kiệt ơi!
Bình-Nam

Kính gởi hương- hồn Nghĩa-phi là Cụ Trần-Đại-Đức

Họ khóc mà con chỉ tức
cười
Tức cười con tạo khéo trêu
người.
Rước nhà Chi-Sĩ về tiên
cảnh;
Để tiếng Hùng Anh lại cõi
đời.
Xác thịt tuy vùi ba tấc đất;
Hồn linh còn rạng bốn
phương trời.
Xưa nay những bậc tài tình
bấy,
Thời bắt làm gương mãi
mãi thôi.
Bình-Nam

(Ca-mâu)

Trước giờ Vĩnh biệt

Từ thuở hai ta nặm giải
đồng.
Lo gắng tụng niệm chữ
nhi chung(1)
Khóc mặng cảm nỗi người
đầu bạc;
Chung gòi mừng cho khách
mà hồng.
Đứt ruột nhìn xem đàn trẻ
dại;
Bậm môi trông thấy đứa
con chồng
Tình nầy, cảnh ấy gì hơn
nữa(2)
Đang trách nhơn tình
trách hóa công

(Ca-mâu)

(1) Tung niệm nhi chung.

Cổ thi quốc-âm

CỦA SOẠN GIẢ BỘ SÁCH

Nhứt thiên thần phương

Tặng bổn báo

(Tiếp theo)

41. Gần tết than việc nhà

Cha ở một nơi, con một nơi
Bấm tay tháng ngày hết năm rồi!
Văn chương ngoại hạng quan không chấm,
Nhà cửa giao canh nợ phải bồi
Tin bạn hóa ra người thất thố,
Vì ai nên nỗi chịu lầm vôi.
Ba mươi mốt tuổi là bao chục,
Lận suối trèo non trải mấy hồi.

Trần-kế-Xương.

Lời bàn:

Bài nầy, ông Tú-Xương làm trong lúc gần Tết mà ông chẳng được hưởng Xuân.

Lại phải đau đớn vì nỗi xa cha, thì rớt.

Ngoài ra lại còn lầm bạn, cho đến đôi nghèo quá phải cầm cố tới nhà cửa, mới thật là khổ tâm cho nhà thi-sĩ biết bao.

42. Ăn tết

Anh em đừng bảo Tết tôi nghèo.
Tiền bạc trong kho chửa lành tiêu!(1)
Rượu cúc nhắn đem, hàng biếng quấy,
Trà sen mượn hỏi, giả còn kiêu,
Bánh dường sắp gói, e nồm cháy(2)
Giò lụa (3) loan làm sự nắng thiêu!
Thôi thế thì thôi đành Tết khác
Anh em đừng bảo Tết tôi nghèo.

Trần-kế-Xương

Giải nghĩa

(1) Tiêu xài.
(2) nồm: Gió nồm.
(3) Giò lụa: Giò heo làm đôi bao ngoài một lớp lụa.

43. Trách hè

Cũng thời đất chớ, cũng trời chơ
Nồng nực làm chi bấy hỡi hè!(1)
Khoắc khoải đã đau lòng cái quốc (2)
Bân khoăn thêm tức cật con ve.(3)
Người ngồi trướng gấm mồ hôi chảy,
Kẻ bái rau tần nước bọt se.
Nào khúc nam-phong sao biếng khảy,
Chẳng thương bỗ liễu phận le the.

V.Đ.T.

Giải nghĩa:

1. Hè: Tức là mùa Hạ.
2. Cật quốc: Con quốc.
3. Con ve: Con ve ve.

44. Cảnh thu

Thành thôi tàu tiêu(1) mấy hột mưa,
Khen ai khéo vẽ cảnh tiêu sơ.
Xanh-om cổ-thụ tròn xoe tán (2)
Trắng xóa trường giang phẳng lặng tờ. (3)
Bầu rượu quang san say chập rượu,
Túi lưng phong nguyệt nặng vì thơ.
Biết bao tao khách tình đi lại,
Thấy cảnh nầy ai chẳng thần thờ.

Hồ-xuân-Hương

Giải nghĩa

1. Tàu tiêu: Tàu chuối tiêu.
2. Tán: Cái lọng.
3. Tờ: Cái miếu (ý nói lặng lẽ như cái miếu vậy).

45. Thu ẩm

(Đêm thu uống rượu)

Năm gian nhà cỏ thấp le the.(1)
Ngỏ tối đêm sâu đóm lập loè.
Lưng giậu (2) phất phơ màu khói nhạt,
Làn ao (3) lồng lảnh bóng trăng loe.
Da trời ai nhuộm mà xanh ngắt.
Mắt lão không dày cũng đỏ hoe.
Rượu tiếng rằng hay, hay chẳng mấy,
Độ năm ba chén đã say nhè.

Nguyễn-Khuyến

Giải nghĩa

1. Ý nói nhà tranh.
2. Lưng giậu: Nửa chừng rào. Tiếng đôi thường nói rào giậu, giậu là rào sơ sài.
3. Làn ao: Những ngấn nước trên mặt ao

TẬP «SƯ-PHẠM HỌC-KHOA»

XUẤT BẢN MỖI THÁNG MỘT KỲ

Giá đóng niên tập S. P. H. K. (Cả phần thầy giáo)... ... ... 5$00

Những vị giáo-sư và viên quan Annam nên thâu nhận giùm gởi cho bổn-quán, những sổ bạc mua báo ấy thì bổn-quán sẽ tính cho một phần huê-hồng 5 %

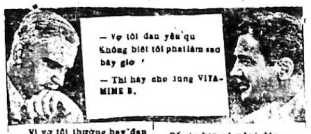

Vì vợ tôi thường hay đau như thế tôi. Một việc khác rất cần cần làm cho nó giản rồi.

Đốc-tờ bảo nó nên dùng QUAKER OATS mỗi ngày Chất VITAMINE B làm cho người đờn bà đặt sạch tanh chất.

Thân thể của chúng ta phải nhờ vào VITAMINE B, mỗi ngày chúng đòi để dành lại vì chẳng có nó thì con người hay sanh nhiều chứng bịnh như : giận dữ, bồn chồn, ăn mất ngon. QUAKER OATS có nhiều chất bổ VITAMINE B, bởi thế nó là vật rất cần thiết cho mỗi người.

QUAKER OATS

Gives you the Vitality to keep you fit

CLINIQUE PELLERIN
93, Rue Pellerin

DOCTEUR **TRẦN-V-ĐỖ**
Telephone 20.912

Mổ Đỡ đẻ,
Bình đàn bà, con nít,
Bình phong tình vân vân
Rọi kiến (Rayons X) Chạy điện (Diathermie)

Phòng rộng rãi cho bịnh
Người đẻ nằm riêng mỗi người một phòng
NHÀ MỔ TỐI TÂN
GIỜ COI BỊNH Sáng 8 tới 11 giờ
Chiều 3 tới 5 giờ

Chừng nào đứa trẻ đã lớn lên
Mà sữa không đủ cho nó dùng
Thì phải cho nó ăn bột sữa

NESTLÉ

HIỆU

CON CHIM

là một thứ vật thực lành, bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLÉ số 35 đường Mac-Mahon có sách dạy nuôi dưỡng con nít chữ quốc ngữ của bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng

PHARMACIE PRINCIPALE
SOIREE
M. HEUMANN
SUCCESSEUR
SAIGON

TỰ-NAM
1865
BÁ ĐỜI
ĐỀU DÙNG
THỨ THUỐC
HIỆU NÀY

Khi cô SIMONE tiếp khách...

Ít sao mặt cô phải lấn ấy đó là làm cho cô có danh tiếng là một người đàn bà lịch sự ! Nhưng cô Simone vẫn yên-tĩnh trọn lác ngồi dùng trà mặt cô sẽ luôn luôn mịn màn và tươi tỉnh như ý cô muốn là nhờ :

CREME SIMON M. A. T.
Là kem của sắc đẹp

Và muốn tránh đừng cho da nhăn và giữ da mặt sạch sẽ mịn và mềm trước khi ngủ, cô luôn luôn theo chế độ SIMON là thoa một lớp mỏng :

CREME SIMON
(Là kem vệ-sanh và sức khỏe)

HÃNG BẢO-KÊ

HIỆU
La Providence et
L'Industrielle du Nord
ÔNG BOY-LANDRY
Làm Đại-lý 17, Place du Théâtre, 17 -:- SAIGON

Hãng Bảo-kê nầy chuyên lo bảo-kê cho những xe hơi, nhà cửa, phố và hàng hóa cho anh em. Những người ở Saigon, Cholon hoặc ở trong Lục-tỉnh mà chịu bảo-kê với hãng nầy, nếu gặp lúc rủi ro hư hại việc gì, thì hãng sẽ bồi thường một cách rất mau lẹ vô cùng. Xin anh em lưu-ý . . . . . .

clinique médicale
Góc đường Mayer và Albert 1er tại Dakao Saigon
Telephone : N° 255

DOCTEUR **Phan-tấn-Thiệt**

Ex assistant en dermale syphilographie à l'hôpital St-Louis Paris
Ancien médecin attaché aux services de Darsonvalisation créés par le Ministère de l'hygiène pour la lutte antivénérienne.

Có phòng nuôi bình giá rẻ và không thường hàng mạnh ém tính.
Có nơi để thử máu, đàm, nước tiểu, nước ốc, xét vi trùng bằng kính hiển vi — có chỗ riêng để coi điện (radio diagnostic) và chữa bịnh bằng quang tuyết (darsonvalisation ou les courtes).
Trị các chứng bịnh và chuyên-trị các chứng bịnh đờn-bà, bịnh đau bầu dục, bịnh huê-liễu kinh-niên.

SÁCH CẦN ÍCH

Ai muốn dùng thuốc Tây mới, tốt hạng nhứt ?
Ai muốn có người bán-chế thiệt kỹ càng, các toa thuốc của các quan Đốc-Tờ
Vậy XIN QUÍ VỊ ĐẾN TẠI :

pharmacie franco-asiatique
PHÁP-Á DƯỢC PHÒNG
RUE DES MARINS, 219 -:- CHOLON

Tại đó sẽ có ông PHẠM HỮU-HẠNH chỉ-sư, tiếp rước quí vị một cách mau-mắn và tử-tế.
Thuốc mới và tốt nhứt hạng, giá lại rẻ.
Quí vị ở Lục-Tỉnh gởi thơ đến mua thuốc, thì chúng tôi sẵn lòng chỉ hành, giá thuốc tính sút lại mười phần lại không tính tiền cước phí

Thi sơ-học Pháp-Việt
(Certificat d'Études Primaires F. I.)

Trường Chấn-Thanh tại Saïgon có **54** trò thi đậu chắc chắn
Coi tên họ và quí quan đăng trong Lục-Tỉnh ru ngày thứ ba 21 Juin 1938 trường 2
Trường Chấn-Thanh dạy đủ tất cả các lớp từ Cours Enfantin cho đến Quatrième année
Trường Chấn-Thanh có lớp dạy cho học sinh thi Brevet Elémentaire và Diplôme E.P.S. kỳ nhì (2e session)
Ngày tựu trường : *1er Août 1938*
Muốn rõ điều lệ xin do nơi
M. PHAN-BÁ-LÂN
Directeur de l'Institution CHẤN-THANH
1-15 entrée 54 Marchaise
54-72 rue Marchaise
Saigon

NGÀY XUÂN SẮP ĐẾN
Muốn cho người luôn luôn khoẻ mạnh đặng hưởng lạc thú của xuân, hãy dùng nước
VICHY-CELESTIN
là một thứ nước mạch làm cho tiêu vật thực mau chóng, ăn ngon, khỏi trung thực, phát ách vân vân...
Có trữ bán tại các nhà tạp hóa lớn.

Nhà thuốc rộng lớn hơn hết và kim thời hơn hết trong cõi Đông-Pháp. Chánh-quốc mua bán sau đây khéo lẹ thành ra một nhà thuốc đứng vào hạng nhứt trong các dại dược phòng.
Bổn dược phòng chỉ bán rõng các thứ thuốc men hạng hóa, tốt nhứt hạng, vì chỉ mua trữ rõng — những tiểu thuốc tinh tế ở bên Pháp và của ngoại-bang.

Etude de Me François GIACOBBI,
Avocat à la Cour, 22-24, Boulevard Bonnard à Saïgon

Vente par Expropriation Forcée

Au plus offrant et dernier enchérisseur

En l'Etude de Me Bernard LESERVOISIER, Notaire à SAIGON, rue Lagrandière N° 50

DE CINQ LOTS D'IMMEUBLES

Composés de terrains d'habitation

SIS A CHOLON

L'ADJUDICATION AURA LIEU :

Le Jeudi, 16 Février 1939

A dix heures du matin

On fait savoir à tous ceux qu'il appartiendra

Qu'en exécution : 1° d'une obligation hypothécaire aux minutes de Me Bernard Leservoisier notaire à Saïgon en date du douze Juillet 1934, enregistré au 4ème bureau de Saïgon, le treize Juillet 1934, folio 63, case : 3, volume 184,

2° D'une ordonnance de Monsieur le Président du Tribunal Civil français Saïgon, en date du vingt Avril 1937 enregistré au 3ème bureau de Saïgon, (A. J.) le vingt Mai 1937, folio : 21, case : 17 autorisant à poursuivre la saisie-réelle,

3° D'un commandement équivalant à saisie-réelle délivré aux époux Xavier de Condappa et Aroquiamarie, suivant exploit de Me Charles Lair, clerc assermenté de Me Pierre Cocogne, huissier à Saïgon, en date du 19 Avril 1937, enregistré au 3ème bureau de Saïgon, (A. J.) le vingt et un Avril 1937 folio : 6, case : 85 ;

4° D'une ordonnance de Monsieur le Président du Tribunal civil français de Saïgon, en date du douze Janvier 1939, enregistrée,

Il a la requête : 1° du sieur V. A. N. Velayappanetti, banquier, demeurant à Sadec, et 2° du sieur T. N. M. Tenappachettiar, ancien négociant d'argent, demeurant à Saïgon, rue Pellerin n° 116 ;

Ayant pour conseil Me François Giacobbi, avocat à la cour d'Appel de Saïgon, y demeurant 22-24 Boulevard Bonnard ;

Il sera procédé le Jeudi Seize Février 1939, à dix heures du matin, en l'étude de Me Bernard Leservoisier notaire à Saïgon, rue Lagrandière n. 50, à la vente aux enchères publiques et au plus offrant et dernier enchérisseur des immeubles ci-après désignés appartenant aux époux Xavier de Condappa et Aroquiamarie, propriétaires, demeurant ci-devant à Saïgon, actuellement à Pondichéry, (Inde française) représentés par leur fils et mandataire, le sieur Honoré de Condappa, avec élection de demeure à Saïgon.

Désignation des immeubles

1° Un immeuble sis à Cholon, rue du Docteur Gaillard faisant l'objet du titre foncier N° 158 de « Cholon-Drouhet » composé de : A) un terrain de forme trapézoïdale d'une contenance de seize ares, trente huit centiares (16a.38ca.) inscrit au tableau indicatif de la 3e feuille du plan cadastral du 4ème quartier de la ville de Cholon, sous le numéro 11-C et immatriculé au livre foncier de Cholon dit « Cholon-Drouhet » volume : 1, feuillet 155 (cent cinquante cinq) sous le numéro 155 : B) Ensemble les constructions en bois couvertes en tuiles édifiées sur ce terrain et servant d'habitation.

2° Un immeuble sis à Cholon, rue Docteur Gaillard, faisant l'objet du titre foncier numéro 157 de Cholon Drouhet, composé de : 1° Un terrain de forme trapézoïdale d'une contenance de soixante deux ares soixante sept centiares (62a. 67ca.), inscrit au tableau indicatif de la 3ème feuille du plan cadastral du 4ème quartier de la ville de Cholon sous le numéro 11-C et immatriculé au livre foncier de Cholon dit « Cholon-Drouhet » volume 1, feuillet 157 : b) et dix huit compartiments à rez-de-chaussée construits en briques et couverts en tuiles avec dépendances de même construction édifiés sur ledit terrain portant les numéros 100 à 134 de la rue du Docteur Gaillard.

3° Un terrain d'habitation de forme parallélogrammatique sis à Cholon, 4ème quartier, 2ème feuille du cadastre de 1 h 03a. 71ca., inscrit au tableau indicatif de la 2ème feuille du plan cadastral du 4ème quartier de la ville de Cholon sous le numéro 6-t immatriculé au livre foncier de Cholon dit « Cholon-Drouhet », volume 1, feuillet 124, sous le numéro 124 terrain sur lequel sont édifiées douze constructions en planches couvertes en tuiles à usage d'habitation).

4° Un terrain d'habitation de forme polygonale irrégulière sis à Cholon, Boulevard Armand Rousseau d'une contenance de 10.90a. 79ca., inscrit au tableau indicatif de la 2ème feuille du plan cadastral du 4ème quartier de la ville de Cholon, sous les numéros 17, 23, 30, 31 et 38 et immatriculé au livre foncier de Cholon dit « Cholon-Drouhet - Volume 1, feuillet 132, sous les numéros 132 (terrain sur lequel sont édifiées diverses constructions en bois couvertes en tuiles à usage d'habitation).

5° Un terrain de forme polygonale sis à Cholon, Boulevard Armand Rousseau, d'une contenance de 91a. 73ca. inscrit au tableau indicatif de la 2ème feuille du plan cadastral du 4ème quartier de la ville de Cholon sous les numéros 14 et 15 et immatriculé au livre foncier de Cholon dit « Cholon-Drouhet », volume 1, feuillet 130, sous le numéro 130 (terrain sur lequel sont édifiés 1° deux compartiments en maconnerie à Rez-de-chaussée portant les numéros 504 et 506 du Boulevard Armand Rousseau 2° diverses constructions en planches couvertes en tuiles à usages d'habitation.

Clauses et Conditions de la vente

1° Les enchères sont portées soit par les avocats au nom de leurs clients, à charge de représenter leur procuration ou de rapporter leur acceptation dans un délai de trois jours, soit par les particuliers eux mêmes, avec faculté de déclarer command, dans le délai fixé, aux termes du décret du 21 Juillet 1925.

2° Les ouverture des enchères des feux d'une durée d'environ une minute sont successivement allumés et l'adjudication ne peut être prononcée qu'autant que trois de ces feux se seront éteints sur la dernière enchère portée sans nouvelle enchère.

3° Si aucune enchère n'est faite sur la mise à prix, l'adjudication est prononcée au profit du créancier poursuivant.

4° L'adjudicataire entre en jouissance immédiate de l'immeuble acquis, sous réserve de l'exécution des baux en cours, sauf application en ce qui concerne la remise du titre des dispositions des articles 394, deuxième alinéa et 425 du décret précité.

5° L'adjudicataire doit verser son prix entre les mains du Greffier dans délai, s'il a enchéri lui-même ou dans le délai de vingt jours si l'enchère a été portée en son nom par un avoué. Le montant des frais faits pour parvenir à la vente doivent arrêté et taxé par le juge est annoncé avant la mise aux enchères.

6° Contre justification du paiement du prix des frais il sera fait remise à l'adjudicataire de l'expédition du jugement ou du procès verbal d'adjudication, toutefois cette remise ne peut avoir lieu qu'après expiration des délais de surenchère.

Charges accessoires

Article premier. — Les enchérisseurs doivent être notoirement solvables et justifier de leur solvabilité s'ils en sont requis.

Servitudes

Article 2ème. — L'adjudicataire jouira des servitudes actives et supportera les servitudes passives, continues apparentes ou non apparentes s'il en existe, sans aucun recours contre le poursuivant et les vendeurs, sans que la présente clause puisse attribuer soit aux adjudicataires soit aux tiers d'autres et plus amples droits que ceux résultant des titres ou de la loi.

Entrée en jouissance

Article 3. — L'adjudicataire prendra les biens dans l'état où ils seront au jour de l'adjudication sans pouvoir prétendre à aucune diminution de prix, à aucune garantie contre les vendeurs, pour raison de l'étendue superficielle non plus que pour erreur dans la désignation ou dans la contenance, ni même à raison du bonage des immeubles. Bien que propriétaire dès le jour de l'adjudication, il n'entrera en jouissance, pour la perception des loyers ou fermages des immeubles vendus que lorsque cette adjudication sera devenue définitive par l'expiration des délais de surenchère, jusqu'alors il ne pourra percevoir aucun loyer ou fermage. — S'il ne survient aucune enchère c'est-à-dire si l'adjudication est devenue définitive, l'adjudicataire aura droit aux loyers ou fermages à compter du jour de l'adjudication

Contributions, intérêts du prix

Article 4ème. L'Adjudicataire supportera à compter du jour de l'adjudication, toutes les charges et contributions de quelque nature, qu'elles soient pouvant grever les immeubles vendus. — A cet effet, il sera tenu de faire les mutations nécessaires dans l'année, et doit les intérêts de son prix au taux de 8 % l'an.

Prohibition de détériorer l'immeuble vendu

Article 5ème. — Avant le paiement intégral de son prix l'adjudicataire ne pourra faire aucun changement notable, aucune démolition, ni commettre aucune détérioration sur les immeubles vendus à peine d'être contraint immédiatement à consigner son prix par voie de folle enchère.

Titre de propriété

Art. 6. — L'adjudicataire ne pourra exiger du poursuivant aucun titre de propriété des immeubles mis en vente. — Quant à ceux dont il pourra avoir besoin, il demeurera subrogé dans les droits des propriétaires, pour s'en faire délivrer des expéditions ou extraits à ses frais, sans aucun recours contre les vendeurs.

Du command et des co-adjudicataires

Art. 7. — Dans le cas où l'adjudicataire usera de la faculté de déclarer command, ceux qu'il se sera substitué seront obligés solidairement avec lui au paiement du prix et à l'exécution de toutes les charges et conditions de l'enchère. — Mais dans aucun cas, cette solidarité n'incombera à l'avoué qui se sera rendu adjudicataire au nom et pour le compte d'un de ses clients.

Au cas où plusieurs personnes auraient acquis ensemble elles seraient solidairement entre elles tenues du paiement intégral du prix et de l'exécution des charges de l'adjudication.

Article 8ème. — Aussitôt après expiration du délai de surenchère, l'adjudicataire paiera en plus des frais taxés, entre les mains de l'avoué poursuivant la vente, les droits fixe et proportionnel secondés par le bi audit avocat poursuivant la vente.

Article 9ème. — L'adjudicataire sera tenu d'élire domicile à Saïgon — A défaut d'élection de domicile, les significations lui seront valablement faites au greffe du Tribunal de Saïgon, ce qui concerne l'adjudication et ses suites

Mises à prix

Outre les charges, clauses et conditions ci-dessus énoncés, les enchères seront reçues sur les mises à prix suivantes, fixées par l'ordonnance susvisée.

Premier lot :
Cinq cents piastres 500$

Deuxième lot :
Cinq mille piastres 5.000.

Troisième lot :
Mille piastres 1.000.

Quatrième lot :
Mille cinq cents piastres 1.500.

Cinquième et dernier lot :
Mille piastres 1.000.

Enchère générale

Le poursuivant aura la faculté de requérir la réunion et la remise en vente des immeubles en un seul lot sur une mise à prix égale à la somme des prix des adjudications partielles. — Si la mise à prix ainsi calculée est couverte les adjudications partielles seront considérées comme nulles et non avenues et l'adjudication sera prononcée définitivement au profit du dernier enchérisseur sous réserves de surenchère.

Fait et rédigé à Saïgon, par Me F. Giacobbi, Avocat à la Cour, soussigné le douze Janvier mil neuf cent trente-neuf.

Signé : Pour Me GIACOBBI et par substitution :
Marie Joseph XAVIER

Lời rao

Cho quan khách hay rằng : Đến ngày thứ năm 16 Février 1939, lúc 10 giờ ban mai, nơi phòng Vân - quan Chưởng-khế Leservoisier ở Saïgon, đường Lagrandière, số 50.

Sẽ giảo giá bán

Năm sở đất thổ-cư

tọa lạc tại Châu-thành Cholon

Đất này biên tịch của hai ông bà Xavier de Condappa và Aroquiamarie điền-chủ, trước kia ở Saïgon, hiện nay ở Pondichéry Ấn-độ, có cơn là Honoré de Condappa làm Trang-sư ở Saïgon thay mặt.

Theo lời xin của V. A. N. Velayappachettiar, trải chủ ở Sadec và T. N. M. enappachettiar cựu trải chủ ở Saïgon, đường Pellerin, số 116

Sở thứ nhứt :

Một sở đất đo được 16 cao 38 thước số bổn khoản 155 thuộc về « holon-Drouhet » trên đó có cất nhà bằng cây lợp ngói.

Ra giá là :
Năm trăm đồng... 500$

Sở thứ nhì :

Một miếng đất đo được 62 cao 67 thước, số bằng khoản 157 thuộc về « Cholon Drouhet » trên đó có cất 18 căng phố bằng gạch lợp ngói, đay mặt theo đường Docteur Gaillard, từ số 100 tới 134.

Ra giá là :
Năm ngàn đồng... 5.000$

N° 68

Nhị-thiên-Đường

Thần hiệu nhãn - dược - thủy

Nhà thuốc Nhị-thiên-Đường đã hết lòng nghiên cứu những phương mầu diệu, mà chế ra một thứ thuốc nước rất hay, chuyên trị các thứ bịnh con mắt bất luận nặng hay nhẹ, lâu hay mau, hễ nhỏ thuốc nầy vào thì thấy hết liền ; thiệt là công hiệu như thần, linh nghiệm thứ nhứt.

Cứ gởi thơ cho nhà thuốc :

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
47, rue de Canton, 47
CHOLON

N. B. — Chư-tôn hay nhớ trong mỗi thứ thuốc, bất luận là thứ nào đều có gói theo một cái toa, đề nói chứng bịnh và chỉ cách dùng rất là rành rẽ.

Dầu Nhị-Thiên-Đường

Khắp trong thiên hạ đều dùng dầu Nhị-Thiên Đường. Vì một sức thuốc mạnh, có thể cứu người mau lẹ, không có thứ dầu nào sánh kịp, ấy là một thứ dầu chuyên trị ba chứng, công hiệu như thần.

Dạy làm thầy thuốc bắc

Hội Việt-Nam-y-dược mới mở ra lớp dạy học làm thầy thuốc. Muốn hỏi thể-lệ xin đến nơi Hội-quán ông ĐẶNG-THÚC-LIÊNG, số 97 đường Thống-chế Joffre Chợ-quán, Cholon.

Ông PHẠM-CAO-ĐÀM, 284 đường La Grandière Saïgon.

Ông TRẦN - DIÊU, Lợi - sanh Đường, 371 đường Paul Blanchy Tân-định Saïgon.

Dây thép nói số 20.697

Sở thứ ba :

Một miếng đất đo được một mẫu 3 cao, 71 thước, thuộc về « Cholon-Drouhet » trên đó có cất 12 căng nhà bằng cây lợp ngói.

Ra giá là :
Một ngàn đồng... 1.000$

Sở thứ tư

Một miếng đất đo được 1 mẫu, 80 cao 79 thước, thuộc về « Cholon-Drouhet » trên đó có cất nhiều nhà bằng cây lợp ngói.

Ra giá là :
Một ngàn năm trăm đồng... 1.500$

Sở thứ năm

Một miếng đất đo được 91 cao, 73 thước thuộc về « Cholon-Drouhet » trên đó có cất hai căng phố bằng gạch lợp ngói, đay mặt theo đường Armand Rousseau, số 504-506 và nhiều căng nhà bằng cây lợp ngói.

Ra giá là :
Một ngàn đồng... 1.000$

Làm ra bởi quan Trang-sư GIACOBBI

Tại Saïgon, ngày 16 Janvier 1939
Ký tên thế cho ông GIACOBBI
Marie Joseph XAVIER

ĐẠI-PHÁP QUỐC-GIA ĐẠN-QUỐC
Tự-do — Bình-đẳng — Bác-ái

ĐÔNG-PHÁP

Nam-kỳ Thông-đốc

TỈNH LONGXUYÊN

YÊT-THỊ — *Đơn xin khẩn đất Nhà-nước*

Tên họ, nghề nghiệp và chỗ ở người xin	Chỗ tọa lạc số đất	Số miếng đất	Số tờ bản đồ	Số sao mẫu	Nóc hạ
M. Nguyễn-văn-Tài điền chủ ở Tân-Hiệp-Thạnh-Đông	Tổng Phú-thành	206	26	11.96.60	

VIỆC TRANH CẠN VÀ KIỆN NHAU

Chiếu theo thể lệ 11 và 13 nghị-định ngày 13 Juin 1929 thì có tranh cãi điều chi thì nội trong hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham biện chủ tỉnh Longxuyên.

A Longxuyên, le 15 Decembre 1938.

L'Administrateur Chef de Province :
Signé : SYLVESTRE.

Vu pour affichage :
Saïgon, le 21 Decembre 1938.
P. le Directeur des Bureaux du Gouvernement :
P. le Chef du 2e Bureau :
Signé : ISIBLE

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAIQUES
Société d'Exploitation des Etablissements
BROSSARD MOPIN
Kế nghiệp
Sáng lập từ năm 1909
đã 3 đường Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn đã thử mầu và các vật dùng đều ở Pháp-quốc lấy.

Xin mời qui vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thơ hỏi bản giá mới bằng hiệu sẽ gởi cho.

Đây-thép đã tắc.
(*Adresse télégraphique :*)
MARICAMO. — SAIGON

VỀ RA THƯƠNG THẢ
Bằng ở đường L. Lacouture. — Chodui gần trại lính tập Ô-ma.

Gérant LÂM-VĂN-NGỌ

Imp. LỤC-TỈNH-TÂN-VĂN

TRONG LÚC QUỐC-GIA HỮU SỰ

Thanh-niên nam-nữ của nước Tàu

Nhớ lại những năm về trước...

Trung - Huê có phường vua chúa vô luân chỉ chuyên dâm xa, sách nhiễu dân lành để thoả-mãn tâm lòng tục bạo.

...Và mấy mươi năm gần đây...

Trung - Huê vẫn còn là miếng đất của phong lưu, của huyền bí, của tất cả di sản của một thời phong kiến lung-lay, khắp trong mấy từng u mịch của động thẳm rừng sâu, tăng gia ích kỷ, mê tâm, mòn mỏi câu kinh lần chuỗi để an ủi buổi niên tàn hay ước mong mai hậu được để chơn vào một thế giới hào quang sáng lạn quên rằng non nước sắp tan tành...

Ngoài đô hội phồn hoa, thì những khách phong tình, du đảng. Trên đến Ngô-châu, mỗi khi bóng chiều chìm tắt, trai tơ, gái lứa xiêm áo lòe loẹt nhẹ nhàn lôi lá cho thuyền trôi vào cõi mộng xa xuôi... Bên lầu tây, vẳng vẳng tiếng dương cầm của một tiểu thơ đa tình : và trên đàn chính trị, các óc đảng quấn tước mão, đã khiến đồng bào tàn sát lẫn nhau khiến cho khách bàng quan trông vào phải chắc lưỡi.

Bỗng một đêm, một đêm đau lòng, súng đồng lại rền dậy tại Lư-cầu-kiều đánh thức cái quốc gia mê ngủ... Cỏ đàn, sóng cả, bấy lâu luôn luôn bị vầy xéo điếm nhục, vì thế thời khắc nầy, cả một quốc gia trẻ già bé lớn, một quốc gia hiệp nhứt, vứt lòng ganh tị vì tước mão, giàu sang đồng đứng dậy, thích cách chen vai, quyết đấu tranh sanh diệt với kẻ thù đặng giải thoát cho giang san tổ quốc.

Trước khối tinh thần dõng cảm đó ai không kinh nể hoan-hô hơn nữa, lòng nhân đạo, lẽ công bình, lại càng khiến cho mọi người cầu chúc cho quốc gia ấy được cảm tình quốc tế, để chóng mau thực hiện cái mộng khải hoàn.

Và đến một ngày kia, khi quốc gia ấy còn sanh tồn tiến hoa, một bên chiến công rực rỡ của hàng triệu tướng sĩ quân binh, đừng ai quên nhắc nhở ghi công một giống người mà buổi bình thời quốc gia ít khi kỳ vọng.

Đó là chị em phụ nữ Trung Hoa.

Trong con mắt của những tâm hồn thô sơ, khờ lậu, họ chỉ đáng làm mẹ, làm dâu thôi. Nhân nước non có trong cảnh điêu linh, vận nhà có gặp hồi nguy khốn, người ta mới rộng mắt thấu giùm tấm lòng tha thiết yêu nước thương người liễu yếu. Dầu đất khách tha bang hay trong cảnh máu đào tắm gội. Họ lúc nào cũng chung tưởng đến quốc gia hữu sự.

Tôi nghe những gã giang hồ rước khách một đêm, nguyện lấy tiền dưng cho nước. Con người như thế, trong xã - hội Trung - hoa nghiêm chỉnh, còn ai cậy tưởng trông mong. Thế mà cho là ân nhân của nước Tàu đó. Tôi đã nghe hằng vạn nữ binh khuê các, băng rừng lướt bụi, hăn hái tìm giết kẻ thù ; và một cô gái đào thơ giữa chốn ba quân táo bạo mặt thơ cho đoàn du kích.

Chỉ có thế thôi sao ? Không trên bãi chiến trường rùng rợn, nơ bịnh viện thê lương: lòng can đảm giục thúc vô số nữ khán hộ mảnh mai mà lực lưỡng, đi nhặt từ chiếc thân tàn thúi, và sẵng sàng tươi tỉnh băng bó ủi yếu những nạn nhân của thần công tạc đạn.

Gặp buổi trời đông tê buốt, tuyết trắng phơi đồng. Nào có ai khác hơn những bàn tay xinh xắn mềm mại, dày công khiêu chăm may áo và quần để kịp gởi cho đồng bào quân lính.

Họ làm việc rất siêng năng, can đảm quản chi thời khắc dập dồn, vì bên tai, Tưởng phu-nhơn hôm nay già trước tuổi già, luôn luôn hiệp sức với lang-quân kêu gọi hồn tham chiến của nhân, óc hy sanh của phụ nữ.

Một quốc gia có những con dân như thế, ngày chiến thắng chắc chẳng còn lâu.

Tứ tế liệt đến vầy vùng cho hay con người là sản vật của hoàn cảnh.

Hà-kỳ Oai
(Trà-vinh)

Vì bài vở nhiều :

Phi hành Kiếm-hiệp

xin giam lại ngày mai

GIỮA CHÂU THÀNH

Chiếc Renault đụng chiếc Fiat hại hai người bị thương

Hôm qua, vào lối 2 giờ chiều, có một tiếng chát tay vầy ra tại góc đường Testard và Mac Mahon, làm cho tất cả những người ở trong vùng ấy phải kinh hoàn.

Tiếng ấy do ở tiếng đụng của chiếc Renault C. G. 909 của Đông-pháp ngân hàng anh Trần-văn-Chi lái, với chiếc Fiat C. E. 895 của M. Terestan, anh Trần-hữu-Ngọc lái.

Bà Terestan đi trên xe bị trọng thương ở mặt. Còn anh tài xế thì bị văng xuống đất, nhưng may phước lạ là anh ta chẳng có thương tích chi nhiều.

Vào lúc đó có một vị thượng sĩ quan đi ngang thấy thế bèn chở bà Terestan vào nhà thương Grall.

Pulmocid là [illegible] thuốc trị ho lao
rất công hiệu
PULMOCID A 1$50
PULMOCID B 2 00
Có bán tại các nhà thuốc Tây
Hỏi tại Grande Pharmacie de France, Rue Catinat
Nos 109-113 một tấm chương trình Pulmocid [illegible]
chứng bịnh ho.

Năm ngày đi...

(Tiếp theo trương nhứt)

cây số nữa tới ngã ba queo vô chợ Phi Moune. Đến đây xe nào cũng phải ghé cho lính xét giấy thông hành và đếm số người trên xe.

Một điều rất lạ, là bên xiêm xe phải chạy phía tay trái. Trở ra chạy thêm lối 30 cây số nữa thì tới Oubon tới đây phải qua một chiếc đò, vì nước cạn nên đò có hai người chống mà thôi.

Chợ Oubon sánh cũng như chợ Bạcliêu dưới Minh, có xe lửa đi Bangkok, phố xá phần nhiều đều lợp bằng toile đường xá không được rộng và không có trồng cây.

Phần nhiều là người Hoa - kiều buôn bán, người Nam và người Xiêm thì ít, tiệm cơm nhà ngủ cũng của người khách lúc nầy một đồng bạc bên ta qua Xiêm xài có 0$62.

Ở chơi tại Oubon một đêm, sáng bữa sau trở về Pakse, ra, đi được ít xe chết máy, may nhờ có ông Nguyễn-văn-Thanh rất thiện nghệ về máy móc, sửa giùm trót giờ xe mới chạy đặng, về đến Paksé đã 1 giờ trưa, khách du-lịch tạm nghỉ một chút, còn phần tôi cùng quan Phủ Trần-thai-Nguyên, cùng 2 bạn Hiển-Sĩ và Trương-vĩnh-Lễ còn phải đến dinh quan Công-Sứ đặng cám ơn Ngài và từ biệt Ngài, ngài tiếp chuyện cung chúng tôi trót giờ, tỏ ra ngài thật rất mặn thiệp tài cao và hết lòng lo mở mang cho dân trong xứ.

Ba giờ chiều bắt đầu đi Paksong vì đường rất dốc nên gần 6 giờ xe mới đến, lên đến cây số 35 đoàn du lịch có ghé lại sở café của ông Nguyễn-văn-Thanh đặng xem công cuộc của ông làm ăn. Café trồng mới có một năm mà cây lá rất sởn sơ và tươi tốt, ông lại có trồng chơi hai hàng bông hường, bông đơm rất nhiều, mùi vị thơm lâu hơn hường dưới mình. Ai có chí trồng bông hường cho nhiều đặt lấy dầu thơm bán cũng có bạc ngàn.

Xe chạy đến cây số 41 thì đến sở vườn của nhà nước lập ra đặng thí nghiệm và trồng tỉa các thứ cây như café, abrasin, quinquina, cacaoyer, trà v. v. tại sở lại có cất một tòa nhà rất lớn trong đó có máy để lột vỏ, cây café và lựa cafe như vậy mà cafe tại đây bán rất có giá, ai có cafe cứ việc gởi thơ cho sở hay, sở cho người đến xe đem về lo lột vỏ sấy và lựa rồi bán giùm cho mình, còn như mình muốn bán riêng đem về bán cũng được.

Tại sở phần đông người Trung-kỳ, người nào coi cũng dậm dỏ con nít thì mạnh mẽ, chẳng thấy dấu chi là bị rét hay chói nước.

Từ sở vườn nầy đến Paksong còn 8 cây số nữa, hai bên đường có nhiều sở cafe trái đều hoang hoại và đổ nát làm cho khách du-lịch ai nấy cũng đều tiếc vì đường sá xa xuôi không đến được sứ nầy lập nghiệp làm ăn rất uổng. Trước khi ghé nhà ông Võ-hiếu - Đức khách du-lịch lại lên Paksong (Km50) tới đây trời đã tối, khí hậu đã lạnh song ai nấy lấy làm cảm khích vì đã lên được một chỗ tuy phố sá lâu đài chưa tốt chớ khí hậu không kém gì Dalat.

Xem Paksong rồi trở lại nhà ông Võ-hiếu-Đức (4m 49) đặng dùng cơm, ông đã cho người nướng sẵn một con bò con từ sớm mai, song rủi vì đường sá xa xuôi nên đến 6 giờ chiều khách du lịch mới đặng ngồi bàn.

Ông Võ-hiếu-Đức là người Nam đến xứ Lèo đã được hai năm, ông khẩn đặng 100 mẫu và đã khai phá cùng trồng Café đặng trên 10 mẫu Ông cưới vợ Lèo sanh đặng một đứa con lối hai tuổi. Vợ chồng ông rất vui vẻ, khách ra về thảy đều nhắc nhở và cám ơn vợ chồng ông vô cùng.

Gần 8 giờ tối anh em mới từ giã ông Đức xuống núi về đến Strung-Treng gần 12 giờ khuya kế sáng bữa sau đi thẳng về Saigon.

Ra ngoài ngày lối rằm tháng giêng và rằm tháng hai (5 Mars et 5 Avril) có lẽ tôi tổ chức thêm hai cuộc bi Paksé-Savanakhet và Thakhet chừng đó quí ông quí bà cũng nên đi chơi cho biết.

Nguyễn-khắc-Nương

Tin mừng

Chúng tôi mới được tin mừng rằng đến ngày 10 và 11 tháng chạp Annam nhằm ngày 29 và 30 Janvier 1939 ông và bà Doãn-hữu-Tạo, đại điền chủ ở Thới-long, quận Ômôn, (Cantho) đã định hôn cho trưởng-tử M. Doãn - hữu - Huờn, sánh duyên cùng cô Lương-thị Mười, ái-nữ của bà Hai Phụng, điền chủ Hòi-an, Cái-tàu-thượng Sadec.

Chúng tôi trân trọng đôi lời kính mừng hai họ Doãn-Lương và cầu chúc cho cặp vợ chồng mới được: Loan phụng hòa minh, bá niên hảo hiệp.

B.B.

Quan Toàn - quyền muốn trừ tiệt cái nạn « hay mè nheo đòi hối - lộ » của phần đông tổng - lý

Thường lệ những người nào muốn xin tiền trợ-cấp của chánh - phủ, đều phải làm đơn gởi lên quan trên, nhưng trong đơn phải có chữ của các tổng lý làng mình nhận thực rằng mình quả thực là nghèo thì mới được.

Ấy cũng vì cái lệ bắt buộc ấy mà phần nhiều các tổng lý hay hạch xách những người hữu sự, rồi nếu không có tiền hối-lộ hay chè lá gì là họ dìm đơn đi hoặc tìm nhiều cách khó khăn làm cản trở công việc những người ấy.

Mới đây chính quan Toàn quyền đã nhận được nhiều đơn của các người xin trợ cấp khiếu-nại về sự hạch xách của các tổng lý, nên ngài đã gởi cho các quan thủ-hiến các xứ ở cõi Đông-pháp một tờ thông-tư yêu-cầu các quan tỉnh và các quan địa - phương nên tìm cách trừ tiệt cái tệ ấy đi. Có khi ngài tư giấy hỏi về gia-sản của những người có đơn xin trợ cấp thì thấy trả lời rằng không tìm thấy nơi họ cư ngụ ấy thế mà những giấy tờ của các sở nhận những đơn ấy gởi về cho họ thì lại đến nơi được.

Như vậy, đủ tỏ là phần nhiều các viên tổng-lý chủ ý dìm đi để hạch xách những người hữu-sự.

Quan Toàn-quyền muốn rằng từ nay trở đi những việc như thế sẽ không có nữa.

TẠI TÒA ĐẠI HÌNH SAIGON

Tù nhơn giết tù nhơn — ám sát

Phiên nhóm thứ ba của Tòa-đại hình Saigon, sớm mai hôm qua, cũng vẫn do ông Gerss ngồi chánh án, hai ông Hervé du Penhoat và Brosius ngồi ghế thẩm án còn ngồi ghế buộc tội thì ông de Gentile, đem ra xử 3 vụ sau đây, không quan hệ mấy.

Tù nhơn giết tù nhơn

Vụ nầy xảy ra tại khám đường Baria mà thủ phạm là tù nhơn.

Sau khi đem đủ chứng cớ ra đối nại và nghe lời khai của phạm nhơn, Tòa vào nghị án một chúc trở ra, tuyên án phạt Khá, Xiếu mỗi người 5 năm cấm cố, và Còn 5 năm cấm cố và bị án lưu nữa.

Ám sát

Vụ thứ nhì Tòa biết là một vụ ám sát, nên ghế thẩm của ông Du Penhoat thay ông Pujos vào, và ghế chưởng lý buộc tội của ông De Gentile thay ông Vidil vô.

Vụ nầy xảy ra ở Tây-ninh tại làng Phước-chỉ, vào hôm ngày 7 Novembre 1936, khoản lối 11 giờ, trong lúc mà nhiều người đang ngồi chồm hổm để xem gà đá.

Thì bỗng có tên Đất và Cỏ lại rình rút dao ra chém Dủ đến thác, rồi đào tẩu.

Đất bị bắt được trước, nên hôm tòa đại hình kỳ rồi, Toà phạt 20 năm khổ sai.

Còn kỳ nầy, mặc dầu Cỏ chối chẳng hề có dính dấp đến vụ ám sát đó, mà Tòa cũng vẫn kêu án anh ta 10 năm khổ sai.

Thị-trường

Giá lúa

Ngày 19 Janv. 1939 theo giá lúa ở các nhà máy ở Cholon, bán nguyên bao 68 ki-lô.

Lúa thượng hạng	3.55—3.60
Lúa hạng nhứt	3.35—3.40
Lúa hạng nhì (Japon)	3.30—3.32
Lúa hạng nhì (Java)	3.25—3.27
Lúa thường dùng	3.10—3.12
Rạchgiá thượng hạng hột dài	3.48—3.50
Camau	3.50—3.53
Bạcliêu, Sốctrăng, Hảixâu	3.44—3.46
Bentre, Gocong	3.80—3.83
Ômôn, Cailây	3.42—3.45
Sadec, Longxuyên	3.12—3.15
Châuđốc lúa đỏ	3.00—3.03
Caomiênhột dài	3.50—3.52

Bắp

Đổ mỗi 100	9.00

Gòn

Gòn lột hột rồi, mỗi tạ từ	39.25, tới 39.75

Dừa khô

Dừa khô Saigon mỗi 100 Ki-lô	13.50

Đường

đường cát trắng mỗi 100k.	27.50

Giá gạo

Ngày 19 Janv. 1939 bán đọc theo mé sông, không kể tiền sở phí, bán luôn bao 60k. 700.

Gạo số 1 25%, tấm	6.12—6.17
Gạo số 2 40%, tấm	5.95—6.00
Gạo số 2 50%, tấm	4.80—4.85
Gạo lức 5% lúa	4.10—4.15
Tấm số 1, số 2	4.60—4.70
Tấm số 3	3.70—3.75
Cám trắng	2.45—2.50
Cám lức	1.80—1.85

Heo

Mỗ 100 ki-lô	38.00—40.00

Giá cao-su

Saigon 18-1-39	thượng hạng	1.19 kilo
	hạng nhứt	1.175
	hạng nhì	1.15

Giá bạc

Taux Officiel	10$00
Banque de l'Indochine	10.00
Banque Franco-Chinoise	10.00
Hongkong et Songhai	10.00
Chartered Bank	10.0

Giá đồng bạc cu

Ngày 18 Janv. 1939 1.p15 3 4

Vé quốc-trái

Vé Quốc-trái Đông-Pháp 73p.7 5

Muốn bán

Một sở đất 19 mẫu có dư tọa lạc tại làng Phước-Hải (Baria) dựa theo bãi biển, đường Baria đi qua Nước-Ngọt.

Một sở đất tại Cholon đường de Marins, đo được 2.567 thước vuông 80.

Một sở đất tại Saigon đường Mayer đo được 3 781 thước vuông.

Một sở đất tại Saigon đường Mayer số 45, đo được 2605 thước vuông trên đó có một dãy nhà ngói bảy căn.

Một sở đất tại Giađịnh (Cầukiệu) đường Paul-Blanchy prolongée, đo được 2335 thước vuông trên đó có một cái nhà ngói và vài cái nhà khố.

Một sở đất tại Tâyninh làng Ninh Thạnh trên đó có một cái nhà ngói.

Hai miếng đất tại Tâyninh, làng Cẩm-giang.

Một sở đất tại Saigon, đường Mayer đo được 1.013 thước vuông trên đó có 10 căn phố ngói Nos 15 à 33.

Ai muốn mua xin mời tới bổn-báo hỏi-nhơn mà thương nghị rue Lucien Mossard, 57 Saigon.

Một sở Caoutchouc tọa lạc tại Cai Lơn (Giađịnh) có được chừng hai ngàn cây Caoutchouc trên mười năm.

Giá bốn ngàn đồng 4000$. Ai muốn mua xin mời đến nhà số 94 đường Chasseloup Laubat Saigon mà thương nghị.

Lời rao

Cần dùng một cô bật thiệp nói rành tiếng Pháp. Lương bổng khá. Xin đến hỏi tại nhà ông Nguyễn-minh-Cang N° 11 Route Cây-quéo, ngân hàng dệt Giađịnh.

Sớm mai từ 10 giờ tới 11 giờ.

Chiều từ 5 giờ tới 6 giờ.

TIN VẮN

Giá vé quốc trái phòng thủ Đông-pháp bây giờ lên giá nữa, như vé 100 đồng, bây giờ giá là 93p.50, vé 1.000 đồng 937p.500

∴

Chúng tôi được tin rằng số độc đắc của cuộc xổ số Thương-mãi vừa rồi là một chiếc Renault Juvaquatre đã về tay một người Pháp tên là Candari Pierre chez M. Moise Guy, Contrôleur principal à la Région.

∴

Còn số thứ nhì cũng trúng một chiếc xe hơi thì về tay M. Sáu giúp việc ở phòng thương mãi Saigon.

∴

Ở Londres kinh đô Anh người ta sẽ dựng tượng ông Walter Raleigh.

Đây không phải là một nhà văn trứ danh hay là một chánh trị gia.

∴

Tượng nầy sẽ dựng trước một hãng thuốc, vì để làm kỷ niệm luôn sự nhập cảng thuốc Virginie ở Anh vào thế kỷ thứ 16.

Vì chính ông Walter Raleigh, trong những cuộc đi thám hiểm của ông, ông đem về trồng ở nước Anh những thứ thuốc ấy.

∴

Dầu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG là một thứ dầu bá chứng, trị bịnh nhứt thần ; nhứt là bịnh cảm mạo tứ thời ; hoặc là nhứt đầu đau bụng hoặc xây xẩm mặt mày ; hoặc trúng nơi ngực, trong uống ngoài thoa, hết trong chớp mắt.

∴

Đi đường xe, chẳng hạng là đi xe lửa, xe hơi hoặc đi bộ, nên đem theo trong mình « Aspirines du Rhône » mà dùng, thì tới nơi về tới chốn, mạnh giỏi luôn luôn.

∴

Có lời báo cáo cho công chúng hay, đò máy ở Cao-lãnh (Sadec) sẽ ngừng đưa, từ 13 giờ trong đêm 29 Janvier tới 7 giờ sáng ngày 30 Janvier để sửa sang lại.

Những người đi bộ muốn qua sông thì có đò chèo.

Nhatrang. — Trên con đường thuộc địa số 1, chỗ khúc queo Hoa sơn, nơi cây số 528 đã sửa lại rồi, những xe nhẹ có thể chạy được.

∴

Anh Bê làm lụng cả ngày mệt mày vui vẻ luôn luôn. Hỏi ? —Anh nói nhờ có uống « Aspirine, Usines du Rhône ».

∴

Mấy người mà không hay đau vặt không hay cảm mạo thương hàng, ít hay nhức đầu sổ mũi và họ nhờ có sắm sẵn một ve dầu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG để ở trong túi họ luôn, không khi nào ngớt.

∴

Hôm 20 Sept nhà xuất bản « Nouvelle Revue Française » có cho phát hành một cuốn sách của văn sĩ Jean Giono, nhan đề là Le Poids du Ciel.

Sách in rất mỹ thuật, bìa có vẽ bằng giấy sơn, có 32 tấm hình tuyệt đẹp.

∴

Sách nầy được quảng cáo một cách ghê gớm ; hôm sách phát hành, và phải đợi cho đến ngày ấy, các nhà bán sách đem chưng bày trong tủ kiến một bức vẽ để quảng cáo cho sách một bức vẽ mà người ta cho là một tác phẩm mỹ thuật.

∴

Sách « Le Poids du Ciel » là cuộc tưởng tượng dài dưới vòm trời ban đêm. Đó là đoạn chánh cuốn sách.

∴

Trước đoạn ấy có một bài chế riễu cái văn minh máy móc nó làm cho bản tính của người ta phải ngả nghiêng, rồi đến một bài ca tụng cái văn minh nông dân.

∴

Jean Giono là một văn sĩ của đồng rộng, hiện giờ được phái trí thức rất hoan nghinh, nhưng cũng có một bọn phản đối Giono viết một thứ văn nhiều khi rất khó đọc.

∴

Giono khi trước làm trong một ngân hàng. Sau bỏ nghề ấy rồi lên rừng ở để viết sách.

∴

Những tác phẩm chánh của Giono là : Un des Beaumugnes ; Les Vraies richesses ; Le Serpent d'Etoile ; Bataille dans la Montagne ; Regain ; Jean le Bleu.

∴

Cuốn Un de Beaumugnes được nhà dàn cảnh Marcel Pagnol đem quay thành phim lấy tên là Angèle rất được công chúng hoan nghinh.

∴

Pagnol cũng đã quay phim Regain và Jean le Bleu đổi tên là La femme du Boulanger.

∴

Marcel Pagnol nhà dàn cảnh kiêm văn sĩ — sách Topaze của ông ta rất có tiếng là bạn thân của Jean Giono.

∴

Trường Chấn thanh 54 — 72 Rue Marchaise Saigon, có lớp năm thứ nhứt riêng cho học sinh thi sơ học rớt và lớp dạy học sinh thi Diplôme E. P. S. và Brevet Elémentaire kỳ nhì (2è Session).

Ngoài lớp 4è année cho học sinh lớp 3è année mới lên, lại có mở thêm một lớp riêng cho những người đã có học năm thứ tư rồi (Redoublants). Muốn học viết thơ cho biết đặng liệu bề sắp đặt. Ngày tựu trường : 1er Août 1938.

∴

Đờn ông, đờn bà, con nít, dùng thường « Aspirine, Usines du Rhône », khỏi bịnh nhứt đầu, chóng mặt, v. v... Thuốc rẻ tiền mà hiệu nghiệm như thần.

Một ngàn bịnh lạ

Bộ sách ngoại khoa bí-yếu *Nhứt thiên thần phương*, trước kia định nửa tháng cho ra một cuốn. Nay vì thấy công chúng hoan nghinh gởi thơ hỏi mua vô số, nên nhứt định 1er Février 1939 tới đây thì xuất bản trọn bộ 21 cuốn đóng chung, bìa đẹp, trót 350 trương giấy lớn, mà chỉ bán có 2$.00, phụ tiền gởi 0$.20 cây theo cách lãnh hóa giao ngân hưng được. Viết thơ dặn trước kẻo hết. Do nơi soạn giả :

M. NGUYỄN-VĂN-XỨNG
GiaiXuân (Cantho).

COLLYRE VERT
du Docteur MOTAIS
contre les conjonctivites et le Trachome
THUỐC ĐAU MẮT Nước xanh
của Bác sĩ MOTAIS
Trị những chứng đau mắt lòng cờm và đau mắt trung cơ (Trachome)
0$30
En Dépôt Grande Pharmacie de France 111-113 Rue Catinat
En vente dans toutes les bonnes pharmacies 0$30